

SÄPÄTTIKOULU- LÄKSYT

2 neljännes 2025

JUMALAN TYÖ TUOMARIEN KAUTTA

14. läksy

Sapattina 5. huhtikuuta 2025

Jefta, Ibsan, Eelon ja Abdon

”Sitä tässä huoneenhaltijoilta ... vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi.” 1. Kor. 4:2.

”Taloudenhoitaja-asemamme ei aseta meille velvoitteita yksinomaan Jumalaa vaan myös ihmisiä kohtaan. Jokainen ihminen on elämän erilaisista lahjoista kiitollisuudenvelassa Vapahtajalle. Ruoka, vaatteet ja asunto sekä ruumis, sielu ja henki ovat hänen verellään ostetut. Meille näin tulleen kiitollisuudenvelan ja palveluvollisuuden kautta Kristus on liittänyt meidät lähimmäisiimme. Hän kehottaa meitä: »Palvelkaa toisianne rakkaudessa» (Gal. 5: 13). »Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle» (Matt. 25:40).” - Elämä ja kasvatus, s. 154.

Selkkaus Jeftan ja Efraimin välillä

1. Minkä kysymyksen, joka oli täynnä epäluuloa ja uhkailua, Efraimin miehet esittivät Jeftalle?

Tuom. 12:1. Ja Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he lähtivät pohjoiseen päin ja sanoivat Jeftalle: "Miksi lähdit sotimaan ammonilaisia vastaan kutsumatta meitä tulemaan kanssasi? Me poltamme tulella sinun talosi pääsi päältä."

”Epäluulo ja epäusko tuli esiin Natanaelin sydämessä, mutta Filippus ei yrittänyt taistella sitä vastaan. Hän sanoi: 'Tule ja katso'. Jeesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: "Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!" Natanael sanoi hänelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Ennenkuin Filippus sinua kutsui, kun olit viikunapuun alla, näin minä sinut". Natanael vastasi ja sanoi hänelle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas." Joh. 1:46-49.

”Jumala ei koskaan kunnioita epäuskoa, kyseenalaistamista ja epäilyä. Kun Hän puhuu, Hänen sanansa tulee tunnustaa ja toteuttaa jokapäiväisessä toiminnassa. Ja jos ihmisen sydän on elävässä yhteydessä Jumalaan, ääni, joka tulee ylhäältä, tunnustetaan.” —Counsels on Sabbath School Work, pp. 26, 27.

2. Kuinka Jefta vastasi noiden miesten uhkailuihin?

Tuom. 12:2,3. Jefta vastasi heille: "Minulla ja minun kansallani oli kova taistelu ammonilaisten kanssa; silloin minä kutsuin teitä, mutta te ette tulleet auttamaan minua heidän käsistään. Ja kun minä näin, ettette tulleet auttamaan minua, panin minä henkeni kämmenelleni ja lähdin ammonilaisia vastaan, ja Herra antoi heidät minun käsiini. Miksi te olette nyt lähteneet minua vastaan, sotimaan minua vastaan?"

”Uudistamiseen ja pelastamiseen sopii paljon paremmin käyttää lempeitä toimenpiteitä, maltillisia vastauksia ja miellyttäviä sanoja kuin ankaruutta ja kovuutta. Vähäinenkin liiallinen epäystävällisyys voi viedä ihmiset sinun ulottumattomiisi, kun taas sovinnollinen henki sitoisi heidät sinuun, ja voisit sitten ohjata heidät oikealle tielle. Sinussa tulisi toimia myös anteeksiantavainen mieli, ja sinun tulisi luottaa ympärilläsi olevien hyvään tarkoitukseen ja toimintaan. Puhu kiittäviä sanoja aviomiehellesi, lapsellesi, sisarellesi ja kaikille, joiden kanssa olet tekemisissä. Jatkuva arvostelu pilaa ja synkentää kenen tahansa elämän.” — Testimonies for the Church, vol. 4, p. 65.

3. Mikä valitettava kiista syntyi näiden kahden osapuolen välille? Kuinka pitkälle he menivät siinä jännittyneessä ilmapiirissä, vaikka he olivat sukulaisia ja Israelin kahden heimon jäseniä?

Tuom. 12:4-6. Ja Jefta kokosi kaikki Gileadin miehet ja ryhtyi taisteluun Efraimia vastaan; ja Gileadin miehet voittivat efraimilaiset, jotka olivat sanoneet: "Te olette karkureita Efraimista; Gilead on Efraimin ja Manassan keskessä." Ja gileadilaiset valtasivat efraimilaisten tieltä Jordanin kahlauspaikat. Kun sitten Efraimin pakolaiset sanoivat: "Antakaa minun mennä yli", kysyivät Gileadin miehet kultakin: "Oletko efraimilainen?" Jos hän vastasi: "En", niin he sanoivat hänelle: "Sano 'shibbolet'." Jos hän sanoi "sibbolet", kun ei osannut ääntää oikein, ottivat he hänet kiinni ja tappoivat Jordanin kahlauspaikoilla. Niin kaatui silloin Efraimista neljäkymmentä kaksi tuhatta.

”On mahdotonta, että kukaan voisi tulla Jeesuksen Kristuksen todelliseksi seuraajaksi erottautumatta maailman epäuskoisten joukosta. Jos maailma hyväksyisi Jeesuksen, ei olisi mitään erimielisyyden miekkaa, sillä kaikki olisivat Kristuksen opetuslapsia ja ystäviä keskenään, ja he olisivat yksimielisiä. Mutta näin ei ole. Siellä täällä joku perheenjäsen on uskollinen omantuntonsa vakaumukselle ja on pakotettu seisomaan yksin... Erottava raja tulee selväksi. Yksi seisoo Jumalan sanan varassa, toiset ihmisten perinteiden ja sanontojen varassa... Rauha, jonka Kristus antoi opetuslapsilleen ja jota me rukoilemme, on rauha, joka on syntyisin totuudesta, rauha, jota ei voida sammuttaa erimielisyydellä. Ulkopuolella voi olla sotia ja taisteluita, mustasukkaisuutta, kateutta, vihaa, riitoja; mutta Kristuksen rauha ei ole sellainen, jonka maailma antaa tai ottaa pois.” —Our High Calling, p. 328.

4. Kuinka monta vuotta Jefta kaikkiaan toimi tuomarina Israelissa?

Tuom. 12:7. Ja Jefta oli tuomarina Israelissa kuusi vuotta; sitten gileadilainen Jefta kuoli, ja hänet haudattiin eräaseen Gileadin kaupunkiin.

”Me emme voi katsoa ainoastaan eteenpäin tulevan taistelumme ongelmiin, vaan me voimme katsoa myös menneisiin kokemuksiimme yhtä hyvin kuin siihen, mitä on tulossa, ja sanoa: »Tähän asti on Herra meitä auttanut.» »Niinkuin sinun päiväsi, niin

olkoon sinun voimasikin» (5 Moos. 33: 25). Koettelemus ei ole suurempi kuin se voima, joka meille annetaan sen kestämiseksi. Tarttukaamme siis tehtäväämme juuri siellä, mistä me sen löydämme, uskoen, että mikä hyvänsä meitä kohtaaakin, meille annetaan koettelemustamme vastaava voima.” - Tie Kristuksen luo, s. 111.

Ibsan toimi tuomarina Israelissa

5. Mitä Raamattu kertoo tuomarista tai johtajasta nimeltä Ibsan?

Tuom. 12:8-10. Hänen jälkeensä oli Ibsan, Beetlehemistä, tuomarina Israelissa. Hänellä oli kolmekymmentä poikaa, ja hän naitti kolmekymmentä tytärtänsä muualle ja toi muualta kolmekymmentä tyttöä pojilleen vaimoiksi. Ja hän oli tuomarina Israelissa seitsemän vuotta. Sitten Ibsan kuoli, ja hänet haudattiin Beetlehemiin.

”Olemme taloudenhoitajia, joille poissa oleva Herramme on uskonut huolenpidon Hänen taloudestaan ja asioistaan, joita Hän tuli tähän maailmaan hoitamaan. Hän on palannut taivaaseen, jättäen meidät vastuuseen, ja Hän odottaa meidän valvovan ja odottavan Hänen ilmestymistään. Olkaamme uskollisia luottamustehtävässämme, ettei Hän tullessaan yllättäen löytäisi meitä nukkumasta.” —Testimonies for the Church, vol. 8, p. 37.

Sebulonilainen Eelon.

6. Vaikka Raamattu ei luettele mitän erityisiä saavutuksia tuomari Eelonilta, mitä tietoa hänestä kuitenkin annettiin?

Tuom. 12:11,12. Hänen jälkeensä oli sebulonilainen Eelon tuomarina Israelissa; hän oli tuomarina Israelissa kymmenen vuotta. Sitten sebulonilainen Eelon kuoli, ja hänet haudattiin Aijaloniin, Sebulonin maahan.

”Elämme tämän maailmanajan loppuhetkiä. Profetiat täyttyvät nopeasti. Armonaika on loppumaisillaan. Meillä ei ole aikaa - ei hetkeäkään - hukattavana. Älkäämme nukkuko vartiopaikoillamme. Älköön kukaan sanoko sydämessään tai osoittako teoillaan: »Minun Herrani tulo viiptyy.» Raikukoon sanoma Kristuksen pikaisesta tulemuksesta vakavina varoituksen sanoina. Kehottakaamme kaikkialla miehiä ja naisia katumaan ja pakenemaan tulevaa vihaa. Kehottakaamme heitä valmistautumaan viivyttelämättä, sillä emme tiedä, mitä edessämme on. Rientäkööt saarnaajat ja maallikot korjaamaan kypsyvää satoa.” - Maranata, s. 116.

Abdon, jälleen yksi tuomari Israelissa

7. Kuinka monta vuotta tämä hedelmällinen tuomari hallitsi?

Tuom. 12:13-15. Hänen jälkeensä oli piratonilainen Abdon, Hillelin poika, tuomarina Israelissa. Hänellä oli neljäkymmentä poikaa ja kolmekymmentä pojanpoikaa, jotka ratsastivat seitsemälläkymmenellä aasilla; hän oli tuomarina Israelissa kahdeksan vuotta. Sitten piratonilainen Abdon, Hillelin poika, kuoli, ja hänet haudattiin Piratoniin, Efraimin maahan, amalekilaisten vuoristoon.

”Jumala sanoo maan päällä asuville: »Valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella.» Kaikki päättävät nyt iankaikkisesta kohtalostaan. Ihmiset täytyy saada huomaamaan ajan vakavuus ja armonajan päättymisen läheisyys. Jumala ei ilmoita kenellekään, onko tämän maailmanajan loppumiseen aikaa viisi, kymmenen tai kaksikymmentä vuotta. Hän ei anna ainoallekaan elävälle olennolle syytä viivytyllä ja lykätä valmistautumista. Hän ei salli kenenkään sanoa uskottoman palvelijan tavoin: »Minun Herrani tulo viipty», koska tämä saisi ihmisen lyömään laimin mahdollisuudet ja etuoikeudet, jotka meille on annettu, jotta valmistautuisimme tuota suurta päivää varten. Jokaisen, joka sanoo olevansa Jumalan palvelija, tulee palvella häntä joka päivä, niin kuin se päivä olisi viimeinen.” - Maranata, s. 118.

Lisätutkisteluksi

”Ei voida katsoa vähäpätöiseksi asiaksi, jos ihminen omistaa ajankohtaisen totuuden valon ja silti pysyy sitoutumattomana. Ei ole vähäpätöistä, vaikka sitä ei sanottaisi ääneen, ilmaista asenteella ja tunteella: 'Herrani viipty'... Meidän täytyy julistaa totuutta, meidän täytyy antaa valomme loistaa kirkkaina, jatkuvina säteinä, ettei yksikään sielu kompastuisi ja lankeaisi sen takia, että meidän valomme on himmennetty.” —That I May Know Him, p. 215.

***

15. läksy

Sapattina 12. huhtikuuta 2025

Simsonin ihmeellinen syntymä

”Minulle näytettiin, että kun Jumala muinoin lähetti enkelinsä palvelemaan yksilöitä tai kommunikoidaan heidän kanssaan, ja nämä henkilöt ymmärsivät nähneensä ja puhuneensa enkelin kanssa, heidät valtasi kunnioitus ja pelko, että he saattaisivat kuolla. Heillä oli niin ylevä käsitys Jumalan pelottavan majesteettisesta voimasta, että joutuessaan läheiseen yhteyteen jonkun kanssa, joka tuli suoraan Hänen pyhästä läsnäolostaan, he ajattelivat sen tuhoavan heidät. Sain viittauksen Tuomarien kirjan jakeisiin 13;21,22: 'Herran enkeli ei sen jälkeen enää ilmestynyt Manoahille eikä hänen vaimolleen. Manoah käsitti, että mies oli ollut Herran enkeli, ja hän sanoi vaimolleen: "Nyt me varmasti kuolemme. Me olemme nähneet Jumalan." Tuom. 6:22,23: 'Gideon ymmärsi nyt, että hän oli nähnyt Herran enkelin, ja hän sanoi pelästyneenä: "Herra, minun Jumalani! Minä olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin!" Mutta Herra sanoi hänelle: "Ole rauhassa, älä pelkää. Sinä et kuole."” —Testimonies for the Church, vol. 1, p. 410

1. Missä tilanteessa Israelin kansa jälleen oli monien kokemusten jälkeen?

Tuom. 13:1. Kun israelilaiset taas tekivät sitä, mikä oli paha Herran silmissä, niin

Herra antoi heidät filistealaisten käsiin neljäksikymmeneksi vuodeksi.

”Luopumuksen yleistyessä Jumalan uskolliset palvelijat rukoilivat häntä vapauttamaan Israelin. Vaikkeivät he näyttäneet saavan mitään vastausta ja vaikka sortovalta vain paheni maassa vuosi vuodelta, valmisteli Jumala kaitselmuksensa apua heille. Jo filistealaisten sortoajan alkuvuosina syntyi lapsi, jota Jumala aikoi käyttää näiden voimakkaiden vihollisten lannistamiseen.” - Patriarkat ja profeetat, s. 544.

Jehovan enkelin ilmestyminen

2. Kun kansa oli näissä hirvittävässä olosuhteissa, kuka ilmestyi eräälle lapsettomalle vaimolle? Minkä riemullisen sanoman Hän antoi tälle?

Tuom. 13:2,3. Sorassa oli mies, Daanin sukukuntaa, nimeltä Maanoah; hänen vaimonsa oli hedelmätön eikä ollut synnyttänyt. Silloin ilmestyi Herran enkeli vaimolle ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet hedelmätön etkä ole synnyttänyt, mutta sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan.

”Vuorimaan laidassa, josta avartui näköala yli filistealaisten tasangon, sijaitsi pieni Soran kaupunki. Täällä asui Maanoahin perhe, Daavidin heimolaisia, niitä harvoja jotka yleisen luopumuksen aikana pysyivät uskollisina Herralle. Maanoahin lapsettomalle vaimolle »ilmestyi Herran enkeli» ilmoittaen hänen saavan pojan, jonka avulla Jumala alkaisi vapauttaa Israelia. Tätä silmällä pitäen enkeli antoi hänelle eräitä hänen omia tapojaan sekä lapsen kasvatusta koskevia ohjeita: »Varo siis, ettet juo viiniä ja väkijuomaa etkä syö mitään saastaista.» Tämä tuli kieltää myös lapselta alusta lähtien, ja lisäksi hänen tukkaansa ei saanut leikata, sillä hän oli oleva syntymästään asti Jumalalle pyhitetty nasiiri.” - Patriarkat ja profeetat, s. 544.

3. Mitä enkeli sanoi siitä, millainen henkilö heidän lapsensa tulisi olemaan? Mitkä tarkat ohjeet Hän antoi vaimolle?

Tuom. 13:4-7. Varo siis, ettet juo viiniä ja väkijuomaa etkä syö mitään saastaista. Sillä katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan; partaveitsi älköön koskettako hänen päätänsä, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri äitinsä kohdusta asti, ja hän on alottava Israelin vapauttamisen filistealaisten käsistä." Niin vaimo meni ja sanoi miehelleen näin: "Jumalan mies tuli minun luokseni; hän oli näöltään niinkuin Jumalan enkeli, hyvin peljättävä. En kysynyt häneltä, mistä hän oli, eikä hän ilmaissut minulle nimeänsä. Ja hän sanoi minulle: 'Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan; älä siis juo viiniä ja väkijuomaa äläkä syö mitään saastaista, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri äitinsä kohdusta aina kuolinpäiväänsä asti.'"

”Kristus se Vanhassa testamentissa varoitti Israelia: »Viini on pilkkaaja, väkijuoma remunpitäjä, eikä ole viisas kenkään, joka siitä hoipertelee.» Sanani. 20: 1. Hänen toimittamansa viini ei ollut sellaista. Saatana kiusaa ihmisiä käyttämään nautintoaineita, jotka sumentavat järjen ja herpaisevat hengellisen käsityskyvyn,

mutta Kristus opettaa meitä pitämään luontomme kurissa. Hänen koko elämänsä on esimerkki itsensäkieltämisestä. Voittaakseen ruokahalun vallan Hän kesti puolestamme ankarimman kokeen, mitä ihminen voi kestää. Kristus määräsi, ettei Johannes Kastaja saanut juoda viiniä eikä väkijuomaa. Hän antoi samanlaisen kiellon Manoakin vaimolle. Ja Hän kirosi sen ihmisen, joka panee pullon lähimmäisensä huulille. Kristuksen toiminta ei ollut ristiriidassa Hänen opetustensa kanssa.” - Aikakausien Toivo, s. 130.

Lapsen kasvat

4. Ymmärtäessään, että tämän lapsen syntymä olisi todellinen ihme, mistä Maanoah oli ensisijaisesti kiinnostunut liittyen heidän lapseensa?

Tuom. 13:8-14. Silloin Maanoah rukoili Herraa ja sanoi: "Oi Herra, salli Jumalan miehen, jonka lähetit, vielä tulla luoksemme opettamaan meille, mitä meidän on tehtävä pojalle, joka on syntyvä." Ja Jumala kuuli Maanoahin rukouksen, ja Jumalan enkeli tuli jälleen vaimon tykö, kun tämä istui kedolla; ja Maanoah, hänen miehensä, ei ollut hänen kanssaan. Niin vaimo juoksi nopeasti ilmoittamaan miehellensä ja sanoi hänelle: "Katso, sama mies, joka äsken kävi luonani, ilmestyi minulle." Niin Maanoah nousi ja seurasi vaimoaan. Ja kun hän tuli miehen luo, sanoi hän tälle: "Sinäkö olet se mies, joka puhuttelit tätä vaimoa?" Hän vastasi: "Minä." Silloin Maanoah sanoi: "Kun sanasi käy toteen, miten sitten on meneteltävä pojan kanssa ja mitä hänelle on tehtävä?" Herran enkeli sanoi Maanoahille: "Varokoon vaimo kaikkea, mistä minä olen hänelle puhunut: älköön syökö mitään, mikä viiniköynnöksestä tulee, viiniä ja väkijuomaa hän älköön juoko älköönkä syökö mitään saastaista. Noudattakoon hän kaikkea, mitä minä olen käskenyt hänen noudattaa."

”Jumalalla oli tärkeä tehtävä Maanoahin luvatululle pojalle. Jotta hän pystyisi suorittamaan tämän työn, oli sekä äidin että lapsen tavat tarkoin säännösteltävä. Maanoahin vaimosta enkeli antoi ohjeen: »Viiniä ja väkijuomaa hän älköön juoko älköönkä syökö mitään saastaista. Noudattakoon hän kaikkea, mitä minä olen käskenyt hänen noudattaa.» Äiti vaikuttaa tavoillaan lapsen joko hyvää tai pahaa. Jos hän toivoo lapsensa hyvinvointia, tulee hänen elää periaatteellisesti, raittiisti ja kieltäytyvästi. Toisinaan sanotaan, että äidin on saatava täyttää kaikki toiveensa ja mielihalunsa, mutta tällainen neuvonta on epäviisasta, väärää ja vahingollista. Itse Jumala on neuvonut äitiä noudattamaan mitä ankarinta itsehillintää.” - Patriarkat ja profeetat, s. 545.

5. Minkä lisätodisteen Maanoah ja hänen vaimonsa saivat siitä, että sanoma oli tullut taivaasta?

Tuom. 13:15-20. Ja Maanoah sanoi Herran enkelille: "Salli meidän pidättää sinua valmistaaksemme sinulle vohlan." Mutta Herran enkeli vastasi Maanoahille: "Vaikka

sinä pidättäisitkin minut, en minä kuitenkaan söisi sinun ruokaasi; mutta jos tahdot valmistaa polttouhrin, niin uhraa se Herralle." Sillä Maanoah ei tiennyt häntä Herran enkeliksi. Niin Maanoah sanoi Herran enkelille: "Mikä on sinun nimesi, kunnioittaaksemme sinua, kun sinun sanasi käy toteen?" Herran enkeli vastasi hänelle: "Minkätähden kysyt minun nimeäni? Se on ihmeellinen." Niin Maanoah otti vohlan ja ruokauhrin ja uhrasi sen kalliolla Herralle. Ja Herra teki ihmeen Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden: liekin kohotessa alttarilta taivasta kohti kohosi Herran enkeli alttarin liekissä ylös Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden, ja he heittäytyivät kasvoilleen maahan;

"Tämä vastuu kuuluu isälle yhtä hyvin kuin äidillekin. Molemmat vanhemmat siirtävät lapsiinsa omat piirteensä, henkiset niin kuin fyysisetkin, mielenlaatunsa ja taipumuksensa. Usein vanhempien hillittömyys heikentää lasten ruumiillisia, henkisiä ja siveellisiä kykyjä. Juomarit ja tupakoitsijat saattavat siirtää lapsiinsa oman pohjattoman himonsa, pilaantuneen verensä ja ärtyiset hermonsä, ja näin usein todella käykin. Hillittömät jättävät monesti epäpyhät halunsa ja jopa inhottavat tautinsa perinnöksi jälkeentulevilleen. Kun lapsilla on vähemmän voimaa kuin vanhemmilla kiusauksen vastustamiseen, on jokainen sukupolvi taipuvainen vaipumaan yhä alemmaksi. Vanhemmat ovat suureksi osaksi vastuussa paitsi lastensa hillittömistä ja turmeltuneista haluista myös niiden tuhansien vajavuuksista jotka syntyvät kuuroina, sokeina, sairaina tai mielisairaina." - Patriarkat ja profeetat, s. 545.

6. Kuinka Maanoahin ja hänen vaimonsa näkemykset erosivat toisistaan siinä, kenet he olivat nähneet?

Tuom. 13:21-23. eikä Herran enkeli enää ilmestynyt Maanoahille ja hänen vaimollensa. Nyt Maanoah tiesi hänet Herran enkeliksi. Niin Maanoah sanoi vaimolleen: "Me olemme kuoleman omat, sillä olemme nähneet Jumalan." Mutta hänen vaimonsa vastasi hänelle: "Jos Herra tahtoisi surmata meidät, ei hän olisi ottanut meiltä vastaan polttouhria ja ruokauhria eikä antanut meidän nähdä tätä kaikkea eikä antanut meidän juuri nyt tätä kuulla."

"Manoah ja hänen vaimonsa eivät tienneet, että se, joka heille puhui, oli Jeesus Kristus. He pitivät Häntä Herran sanansaattajana, mutta olivat epävarmoja, oliko Hän profeetta vai enkeli. Haluessaan osoittaa vieraanvaraisuutta he pysyivät Häntä jäämään, kun he valmistaisivat Hänelle vuohen. Mutta koska he eivät tunteneet Hänen olemustaan, he eivät tienneet, tulisiko se uhrata polttouhriksi vai tarjota Hänelle ruoaksi." — Signs of the Times, September 15, 1881.

Jumalan Hengen vaikuttamana

7. Kun kaikki ennustettu kävi toteen, kuka ohjasi tätä lasta?

Tuom. 13:24,25. Ja vaimo synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Simson; ja poika

kasvoi, ja Herra siunasi häntä. Ja Herran henki alkoi hänessä vaikuttaa Daanin leirissä, Soran ja Estaolin välillä.

”Maanoahin saaman jumalallisen lupauksen mukaisesti syntyi aikanaan poika, jonka nimeksi pantiin Simson. Poika kasvoi epätavallisen voimakkaaksi. Mutta niin kuin Simson ja hänen vanhempansa hyvin tiesivät, ei tämä johtunut pelkästään hänen lihastensa jänteveydestä, vaan nasiiriuteen liittyvästä kunnosta.” - Patriarkat ja profetat, s. 546.

Lisätutkisteluksi

”Se, joka noudattaa yksinkertaisuutta kaikissa tavoissaan, hillitsee ruokahaluaan ja hallitsee intohimojaan, voi säilyttää mielensä voimakkaana, toimeliaana ja vireänä, valppaana havaitsemaan kaiken, mikä vaatii ajattelua tai toimintaa, tarkkana erottamaan pyhän epäpyhästä ja valmiina osallistumaan jokaiseen hankkeeseen Jumalan kunniaksi ja ihmiskunnan hyväksi.” —Signs of the Times, September 29, 1881.

***

16. läksy

Sapattina 19. huhtikuuta 2025

Simsonin häjäjuhla

”Jos Simson olisi noudattanut Jumalan käskyjä yhtä uskollisesti kuin vanhempansakin, olisivat hänen elämänsä vaiheet muodostuneet jalommiksi ja onnellisemmiksi. Mutta seurustelu epäjumalanpalvelijoiden kanssa turmeli hänet. Kun Soran kaupunki oli lähellä filistealaisten aluetta, Simson rupesi tekemään tuttavuutta heidän kanssaan. Hän hakeutui nuorten pariin ja solmi läheisiä suhteita, joiden vaikutus synkensi koko hänen elämänsä. Filistealaisessa Timnan kaupungissa asui nuori nainen, johon Simson ihastui, niin että päätti ottaa hänet vaimokseen. Jumalaa pelkääville vanhemmilleen, jotka koettivat estellä poikaansa, Simson sanoi vain: »Hän on mieluinen minun silmissäni.» Lopulta vanhemmat antoivat periksi, ja häät pidettiin.” - Patriarkat ja profetat, s. 546,547.

1. Seurusteltuaan filistealaisten kanssa, minkä toiveen Simson eräänä päivänä esitti vanhemmilleen? Mitä he tekivät?

Tuom. 14:1-3 Ja Simson meni alas Timnaan ja näki Timnassa naisen, filistealaisten tyttäriä. Niin hän tuli sieltä ja kertoi sen isälleen ja äidilleen ja sanoi: "Minä näin Timnassa naisen, filistealaisten tyttäriä; ottakaa hänet nyt minulle vaimoksi." Hänen isänsä ja äitinsä sanoivat hänelle: "Eikö ole yhtään naista veljesi tyttärien joukossa ja minun koko kansassani, kun aiot mennä ottamaan vaimon ympärileikkaamattomien filistealaisten joukosta?" Mutta Simson sanoi isälleen: "Ota

hänet minulle, sillä hän on mieluinen minun silmissäni."

5. Moos. 7:2,3. ja kun Herra, sinun Jumalasi, antaa ne sinulle alttiiksi ja sinä voitat ne, niin vihi heidät tuhon omiksi; älä tee liittoa heidän kanssansa äläkä osoita heille armoa. Älä lankoudu heidän kanssansa; älä anna tyttäriäsi heidän pojillensa äläkä ota heidän tyttäriänsä pojillesi vaimoiksi.

"Herra on sanassaan selvästi ohjeistanut kansaansa olemaan liittymättä yhteen niiden kanssa, joilla ei ole Hänen rakkauttaan ja pelkooan sydämessään. Tällaiset kumppanit harvoin tyytyvät siihen rakkauteen ja kunnioitukseen, joka heille oikeudenmukaisesti kuuluu. He pyrkivät jatkuvasti saamaan jumalapelkääväältä vaimolta tai aviomieheltä suosiota, joka johtaisi jumalallisten vaatimusten laiminlyömiseen. Jumalaa pelkäävälle miehelle ja seurakunnalle, johon hän kuuluu, maallinen vaimo tai maallinen ystävä on kuin vakooja leirissä, joka tarkkailee jokaista tilaisuutta pettääkseen Kristuksen palvelijan ja saattaakseen hänet alttiiksi vihollisen hyökkäyksille." —Signs of the Times, September 27, 1910.

Tilaisuus filistealaisten keskuudessa

2. Kun filistealaiset hallitsivat Israelia, mitä Simson etsi?

Tuom. 14:4. Mutta hänen isänsä ja äitinsä eivät tienneet, että se tuli Herralta, sillä hän etsi tilaisuutta filistealaisia vastaan. Filistealaiset näet hallitsivat siihen aikaan Israelia.

Simson kohtasi leijonan

3. Minkä väkivaltaisen hyökkäyksen Simson koki lähestyessään Timnaa? Kuinka tämä tapahtuma paljasti sen suuren lahjan, jonka Jumala oli antanut hänelle?

Tuom. 14:5-7. Niin Simson meni isänsä ja äitinsä kanssa alas Timnaan. Mutta kun he saapuivat Timnan viinitarhoille, niin katso, nuori leijona tuli kiljuen häntä vastaan. Silloin Herran henki tuli häneen, niin että hän repäisi sen, niinkuin olisi reväissyt vohlan, sulin käsin. Eikä hän ilmoittanut isälleen eikä äidilleen, mitä oli tehnyt. Sitten hän meni sinne ja puhutteli naista, ja tämä oli mieluinen Simsonin silmissä.

4. Mitä Simson näki muutamia päiviä myöhemmin, kun hän kulki sen paikan ohi, jossa leijonan raato oli?

Tuom. 14:8,9. Ja kun hän jonkun ajan kuluttua palasi sinne ottaakseen hänet, poikkesi hän katsomaan leijonan raatoa, ja katso, leijonan ruumiissa oli mehiläisparvi ja hunajaa. Ja hän kaapi hunajan kouriinsa ja kulki edelleen ja söi sitä. Niin hän tuli isänsä ja äitinsä luo ja antoi heille, ja he söivät. Mutta hän ei sanonut heille, että oli kaapinut hunajan leijonan ruumiista.

5. Minkä arvoituksen Simson antoi filistealaisille ratkaistavaksi? Mitä tapahtui

kolmen päivän kuluttua?

Tuom. 14:10-14. Sitten hänen isänsä meni naisen luo, ja Simson laittoi siellä pidot, sillä niin oli nuorten miesten tapa. Mutta kun he näkivät hänet, valitsivat he kolmekymmentä sulhaspoikaa olemaan hänen kanssaan. Niin Simson sanoi heille: "Minä panen teille arvoituksen; jos selitätte sen minulle seitsemän pitopäivän kuluessa ja arvaatte oikein, niin minä annan teille kolmekymmentä aivinapaitaa ja kolmekymmentä juhlapukua. Mutta ellette voi sitä minulle selittää, niin te annatte minulle kolmekymmentä aivinapaitaa ja kolmekymmentä juhlapukua." Ja he sanoivat hänelle: "Lausu arvoituksesi, että saamme sen kuulla." Silloin hän sanoi heille: "Lähti syötävä syömäristä, lähti väkevästä makea." Mutta he eivät voineet kolmeen päivään selittää arvoitusta.

”Hääjuhlaansa aikana Simson sai tutustua niihin, jotka vihasivat Israelin Jumalaa. Jokainen, joka vapaaehtoisesti antautuu tällaisiin suhteisiin, katsoo joutuvansa pakostakin mukautumaan jossakin määrin tuttaviansa tapoihin ja käsityksiin. Näin käytettynä aika kuluu pahemmin kuin hukkaan heitetynä. Tällöin näet ajatellaan ja puhutaan sellaista, mikä on omiaan horjuttamaan periaatteita ja heikentämään mielen lujuttua.” - Patriarkat ja profeetat, s. 547.

6. Kun filistealaiset eivät halunneet kuluttaa valtavaa summaa hankkiakseen niin monta pellavapaitaa, millaisen salajuonen he punoivat?

Tuom. 14:15-18. Seitsemäntenä päivänä he sanoivat Simsonin vaimolle: "Viekoittele miehesi selittämään meille arvoitus, muuten me poltamme sinut ja sinun isäsi talon tulella. Oletteko kutsuneet meidät tänne köyhdyttääksenne meitä, vai kuinka?" Niin Simsonin vaimo ahdisti häntä itkullaan ja sanoi: "Sinähän vihaat minua etkä rakasta; sinä olet pannut arvoituksen minun kansalaisilleni etkä selitä sitä minulle." Mutta hän vastasi hänelle: "En ole selittänyt sitä edes isälleni enkä äidilleni, sinulleko sen selittäisin!" Niin hän ahdisti häntä itkullaan ne seitsemän päivää, jotka heidän pitonsa kestivät. Mutta seitsemäntenä päivänä Simson selitti hänelle, koska vaimo häntä ahdisti. Ja vaimo selitti arvoituksen kansalaisilleen. Niin kaupungin miehet sanoivat hänelle seitsemäntenä päivänä, ennenkuin aurinko laski: "Mikä on makeampaa kuin hunaja, ja mikä leijonaa väkevämpi?" Hän vastasi heille: "Ellette olisi kyntäneet minun vasikallani, ette olisi arvoitustani arvanneet."

Petollisuus Simsonin vaimoa kohtaan

7. Mitä Simson teki saadakseen vaatteet, jotka oli luvannut sopimuksessa arvoituksen ratkaisemisesta? Sen takia, mitä tapahtui hääjuhlan jälkeen, kun hänen olisi pitänyt saada vaimo, jonka kanssa oli mennyt naimisiin?

Tuom. 14:19,20. Silloin Herran henki tuli häneen, ja hän meni Askeloniin, löi siellä kuoliaaksi kolmekymmentä miestä, otti heiltä vaatteet ja antoi juhlapuvut arvoituksen selittäjille. Ja hänen vihansa syytyi, ja hän meni isänsä kotiin. Mutta Simsonin vaimo

joutui sille sulhaspojista, joka oli ollut yljän ystävänä.

”Vaimo, jonka saadakseen Simson oli rikkonut Jumalan käskyä, petti miehensä jo ennen hääjuhlien päättymistä. Suuttuneena hänen kavaluudestaan Simson jätti hänet joksikin ajaksi ja palasi yksin kotiinsa Soraan. Kun hän sitten myöhemmin lauhduttuaan palasi noutamaan vaimoaan, tämä olikin jo toisen vaimona. Kostoksi Simson hävitti kaikki filistealaisten pellot ja viinitarhat. Tästä tuhtuneina nämä murhasivat vaimon, vaikka itse olivat uhkauksillaan usuttaneet hänet petokseen, josta kaikki ikävyydet alkoivat. Simson oli jo ilmaissut erinomaisen väkevyytensä voittamalla paljain käsin nuoren leijonan ja tappamalla Askelonissa kolmekymmentä miestä. Vihastuksissaan vaimonsa raa'asta murhasta hän nyt kävi filistealaisten kimppuun ja »pieksi heitä pahasti». Sitten hän vetäytyi turvaan vihollisiltaan »Eetamin kallioluolaan», joka oli Juudan heimon alueella.” - Patriarkat ja profeetat, s. 548.

Lisätutkisteluksi

”Miten monet menettelevätkään Simsonin tavoin! Miten usein solmitaankaan avioliittoja uskovaisten ja Jumalasta piittaamattomien kesken pelkän mieltymyksen ratkaistessa puolison valinnan! Osapuolet eivät kysy neuvoa Jumalalta eivätkä pyri tuottamaan hänelle kunniaa. Kristinuskon pitäisi päästä ratkaisevasti vaikuttamaan aviosuhteeseen, mutta usein siihen käydään vastoin kristinuskon periaatteita. Saatana koettaa alati lujittaa otettaan Jumalan omista houkuttelemalla heitä liittoon alamaistensa kanssa, ja siihen päästäkseen hän herättää heidän mielessään pyhittymättömiä haluja. Mutta Herra on sanassaan selvästi varoittanut lapsiaan liittymästä niihin, jotka eivät pysy hänen rakkaudessaan. »Miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppele ja epäjumalat?» (2 Kor. 6: 15,16).” - Patriarkat ja profeetat, s. 547.

***

Tänään luetaan lähetykset Curaçaalta

17. läksy

Sapattina 26. huhtikuuta 2025

Simson toimi tuomarina Israelissa kaksikymmentä vuotta

”Fyysisesti Simson oli vahvin mies maan päällä, mutta itsehillinnässä, rehellisyydessä ja lujudessa hän oli yksi heikoimmista. Monet erehtyvät pitämään voimakkaita intohimoja vahvan luonteen merkinä, mutta totuus on, että intohimojen hallitsema ihminen on heikko. Ihmisen todellinen suuruus mitataan sillä, kuinka hyvin ihminen hallitsee tunteitaan, ei sillä, kuinka hyvin tunteet hallitsevat häntä.”
—Conflict and Courage, p. 132.

1. Minkä katkeran uutisen Simson kuuli apeltaan, kun hän meni tapaamaan vaimoaan?

Tuom. 15:1,2. Jonkun ajan kuluttua, nisunleikkuaikana, tuli Simson katsomaan vaimoansa, tuomisinaan vohla, ja sanoi: "Minä menen vaimoni luo sisähuoneeseen." Mutta tämän isä ei sallinut hänen mennä, vaan sanoi: "Minä tosiaankin luulin, että olit ruvennut vihaamaan häntä, ja annoin hänet sinun sulhaspojalleesi. Mutta onhan hänen nuorempi sisarensa häntä kauniimpi, sinä saat hänet toisen sijaan."

2. Kuinka hän kosti filistealaisille kuultuaan, että hänen appensa oli antanut hänen vaimonsa jollekulle toiselle?

Tuom. 15:3-5. Mutta Simson vastasi heille: "Nyt minä en tule syynalaiseksi filistealaisista, vaikka teenkin heille paha." Niin Simson meni ja pyydysti kolmesataa kettua. Ja hän otti tulisoihtuja, satoi aina kaksi häntää yhteen ja asetti tulisoihdun kunkin häntäparin väliin. Sitten hän sytytti tulisoihdut ja päästi ketut menemään filistealaisten viljapeltoihin; näin hän sytytti palamaan sekä kuhilaat että kasvavan viljan, viinitarhat ja öljypuut.

Kosto filistealaisille

3. Minkä petoksen filistealaiset tekivät Simsonin vaimolle ja apelle? Miten Simson suhtautui siihen, mitä he olivat tehneet?

Tuom. 15:6-8. Niin filistealaiset kysyivät: "Kuka tämän on tehnyt?" Vastattiin: "Simson, timnalaisen vävy, koska tämä otti hänen vaimonsa ja antoi sen hänen sulhaspojalleen." Niin filistealaiset menivät ja polttivat sekä vaimon että hänen isänsä tulessa. Mutta Simson sanoi heille: "Koska te näin teette, niin totisesti minä en lakkaa, ennenkuin olen kostanut teille." Ja hän pieksi heitä pahasti kupeisiin jos kinttuihinkin. Sitten hän meni ja asettui asumaan Eetamin kallioluolaan.

”Vaimo, jonka saadakseen Simson oli rikkonut Jumalan käskyä, petti miehensä jo ennen hääjuhlien päättymistä. Suuttuneena hänen kavaluudestaan Simson jätti hänet joksikin ajaksi ja palasi yksin kotiinsa Soraan. Kun hän sitten myöhemmin lauhduttuaan palasi noutamaan vaimoaan, tämä olikin jo toisen vaimona. Kostoksi Simson hävitti kaikki filistealaisten pellot ja viinitarhat. Tästä tuohtuneina nämä murhasivat vaimon, vaikka itse olivat uhkauksillaan usuttaneet hänet petokseen, josta kaikki ikävyydet alkoivat. Simson oli jo ilmaissut erinomaisen väkevyytensä voittamalla paljain käsin nuoren leijonan ja tappamalla Askelonissa kolmekymmentä miestä. Vihastuksissaan vaimonsa raa’asta murhasta hän nyt kävi filistealaisten kimppuun ja »pieksi heitä pahasti». Sitten hän vetäytyi turvaan vihollisiltaan »Eetamin kallioluolaan», joka oli Juudan heimon alueella.”

- Patriarkat ja profeetat, s. 548.

4. Mitä filistealasiet seuraavaksi tekivät? Minne he leiriytyivät yrittäessään

vangita Simsonin?

Tuom. 15:9,10. Silloin filistealaiset lähtivät liikkeelle, leiriytyivät Juudaan ja levittäytyivät Lehin tienoille. Ja Juudan miehet kysyivät: "Miksi te olette tulleet meitä vastaan?" He vastasivat: "Me olemme tulleet sitomaan Simsonin tehdäksemme hänelle, niinkuin hän teki meille."

Juudan miesten väliintulo

5. Mitä Juudan miehet tekivät välttyäkseen filistealaisten vihalta Simsonin pahoinpideltyä filistealaisia?

Tuom. 15:11-13. Niin kolmetuhatta miestä Juudasta meni Eetamin kallioluolalle, ja he sanoivat Simsonille: "Etäkä tiedä, että filistealaiset hallitsevat meitä; mitä oletkaan meille tehnyt!" Hän vastasi heille: "Niinkuin he tekivät minulle, niin minäkin tein heille." He sanoivat hänelle: "Me tulimme sitomaan sinut antaaksemme sinut filistealaisten käsiin." Mutta Simson sanoi heille: "Vannokaa minulle, ettette itse lyö minua kuoliaaksi." Niin he vastasivat hänelle sanoen: "Emme lyö; me ainoastaan sidomme sinut ja annamme sinut heidän käsiinsä, mutta emme sinua surmaa." Ja he sitoivat hänet kahdella uudella köydellä ja veivät hänet pois kalliolta.

"Tuhannet israelilaiset näkivät Simsonin voittavan filistealaiset, mutta yksikään ääni ei kohonnut voitonriemuun, kunnes sankari itse, hurmaantuneena ihmeellisestä menestyksestään, juhli omaa voittoaan. Mutta hän ylisti itseään sen sijaan, että olisi antanut kunnian Jumalalle. Heti kun hän lopetti, häntä muistutti hänen heikkoudestaan äärimmäinen ja tuskallinen jano. Hän oli uupunut valtavista ponnisteluistaan, eikä lähellä ollut keinoa janonsa helpottamiseksi. Hän alkoi tuntea täydellisen riippuvuutensa Jumalasta ja vakuuttua siitä, ettei ollut voittanut omalla voimallaan, vaan Kaikkivaltiaan voimassa. Silloin hän ylisti Jumalaa vapautuksestaan ja rukoili hartaasti helpotusta kärsimyksestään. Herra kuuli hänen rukouksensa ja avasi hänelle lähteen. Kiitollisuuden osoituksena Simson nimesi paikan Een-hakkoreksi eli 'sen kaivoksi, joka huutaa'." —Signs of the Times, October. 6, 1881.

6. Kun filistealaiset jo kaiuttivat voitonhuudon, millaisen voiman Jumala antoi Simsonille? Mitä tapahtui köysille, joilla hänet oli sidottu?

Tuom. 15:14-17. Kun hän saapui Lehiin, niin filistealaiset riensivät riemuhuudoin häntä vastaan. Silloin Herran henki tuli häneen, ja samalla köydet hänen käsivarsissaan olivat kuin tulen polttamat aivinalangat, ja hänen siteensä sulivat pois hänen käsistänsä. Ja hän huomasi tuoreen aasinleukaluun, ojensi kätensä, otti sen ja löi sillä kuoliaaksi tuhat miestä. Ja Simson sanoi: "Aasinleukaluulla minä löin heitä läjään, löin kahteen, aasinleukaluulla löin heitä tuhannen miestä." Sen sanottuaan hän heitti leukaluun kädestänsä. Niin sen paikan nimeksi tuli Raamat-Lehi.

”Mutta kun niiden kaiku vielä kiiri kukkuloilla, »Herran henki tuli häneen», ja hän katkoi uudet köydet kuin ne olisivat olleet tulen kärventämiä pellavalankoja. Hän tempaisi käteensä minkä ensiksi aseekseen tapasi, ja vaikkei se ollut aasin leukaluuta kummempi, teki se hänen kädessään pahempaa jälkeä kuin miekka tai keihäs. Sillä hän iski filistealaisia, kunnes nämä pakenivat kauhuissaan ja jättivät kentälle tuhat kaatunutta.” - Patriarkat ja profeetat, s. 548.

Simsonin saama jumalallinen armo

7. Filistealaisten suuren nöyryytyksen jälkeen, minkä ihmeen Herra teki lievittääkseen Simsonin janon? Kuinka kauan hänen johtajuutensa siunasi Israelia?

Tuom. 15:18-20. Mutta kun hän oli kovin janoissaan, niin hän huusi Herraa ja sanoi: "Sinä annoit palvelijasi käden kautta tämän suuren voiton; ja nyt minä kuolen janoon ja joudun ympärileikkaamattomien käsiin." Silloin Jumala avasi hampaankolon leukaluussa, ja siitä vuoti vettä; hän joi, ja hänen henkensä elpyi, ja hän virkistyi. Siitä lähde sai nimekseen Een-Hakkore; se on vielä tänäkin päivänä Lehissä. Ja hän oli filistealaisten aikana tuomarina Israelissa kaksikymmentä vuotta.

”Jos israelilaiset olisivat olleet valmiit liittymään Simsoniin ja täydentäneet hänen kanssaan voiton, he olisivat tällä kertaa vapautuneet sortajiensa vallasta. Mutta heistä oli tullut arkoja raukkoja. He eivät olleet Jumalan käskyn mukaisesti karkottaneet pakanoita, vaan olivat heihin yhtyen omaksuneet heidän turmelevia tapojaan, sietäneet heidän julmuuttaan ja jopa suvainneet heidän vääryksiään, kunhan ne eivät vain kohdistuneet suorastaan heihin. Sorrettuina he alistuivat säyseinä siihen alennustilaan, josta olisivat välttyneet, jos vain olisivat totelleet Jumalaa. Vaikka Herra herätti heille vapauttajan, he useinkin hylkäsivät tämän ja liittyivät vihollisiinsa. Simsonin saavuttaman voiton jälkeen israelilaiset tekivät hänet tuomarikseen, ja hän hallitsi Israelia kaksikymmentä vuotta. Mutta yksi väärä askel valmistaa tietä seuraavalle.” - Patriarkat ja profeetat, s. 548,549.

Lisätutkisteluksi

”Juuri mieheksi tulonsa hetkellä, jolloin hänen olisi pitänyt ryhtyä täyttämään jumalallista tehtävänsä ja jolloin jos milloinkaan olla uskollinen Jumalalle, Simson yhtyi Israelin vihollisiin. Hän ei harkinnut sitä, saattoiko hän paremmin kirkastaa Jumalaa yhdessä valittunsa kanssa, vai estikö tämä häntä täyttämästä elämäntehtävänsä. Jumala on luvannut viisautta kaikille, jotka etsivät ensin hänen kunniaansa, mutta mitään lupausta ei annettu niille, jotka tahtovat toteuttaa vain omia mielihalujaan.” - Patriarkat ja profeetat, s. 547.

***

Lähetyskertomus Curaçaolta

Erikoissapattikolehti kerätään sapattina 3. toukokuuta 2025

Curaçaon seurakunta tervehti veljiä ja sisaria ympäri maailman Jumalan sanalla Jeremian 26:2: ”Näin sanoo Herra: Asetu Herran temppelin esipihaan ja puhu kaikkia Juudan kaupunkeja vastaan, jotka tulevat kumartaen rukoilemaan Herran temppeliin, kaikki ne sanat, jotka minä olen käsenyt sinun sanoa heille; älä jätä pois sanaakaan.” Curaçao on puolikuiva saari Karibianmerellä ja se kuuluu Alankomaiden kuningaskuntaan. Se sijaitsee noin 60 kilometrin päässä Venezuelan rannikosta pohjoiseen. Vaikka Curaçao on maantieteellisesti osa Etelä-Amerikan mannerjalustaa, sitä ja sen Etelä-Amerikan pohjoisrannikolla sijaitsevia naapurisaaria pidetään yleensä osana Pienten Antillien lounaiskaarta. Pääkaupunki on Willemstad. Saarelle asettuivat alun perin Etelä-Amerikan mantereelta tulleet arawakit. Eurooppalaiset vierailivat siellä ensimmäisen kerran vuonna 1499, ja sen asuttivat espanjalaiset, ja myöhemmin hollantilaiset, jotka perustivat sen tärkeäksi kauppakeskukseksi Hollannin Länsi-Intian kauppakomppanialle. Espanjalaiset karkottivat koko alkuperäisväestön orjiksi Hispaniolaan vuonna 1515. Tämä kaunis saari on läntisen pallonpuoliskon vanhimman jatkuvasti asutun juutalaisyhteisön koti, joka alun perin muodostui 1500-luvulla Portugalista muuttaneista sefardijuutalaisista. Väkiluku on 147 300. Viimeisimpien tilastojen mukaan väestöstä 91,8 prosenttia on mustia, 2,9 prosenttia surinamilaistaustaisia ja 5,3 prosenttia hollantilaisia. Virallinen kieli on hollanti. Papiamento on saaren äidinkieli, mutta suurin osa väestöstä osaa myös englantia ja espanjaa. Uskonnolliset taustat jakautuvat seuraavasti: 72,8 prosenttia roomalaiskatolisia, 6,6 prosenttia helluntalaisia, 3 prosenttia seitsemännen päivän adventisteja, 8,4 prosenttia muita tai ja 6 prosenttia niitä, jotka eivät kulu mihinkään uskontokuntaan.

Uskonpuhdistussanomaa saavutti Curaçaon ensimmäistä kertaa vuonna 1978 sisar Rita Virginien (joka lepää haudassa ylösnousemukseen saakka) työn kautta, ja hän sai sanoman Donderwinkelin perheeltä Hollannissa. Vuonna 1980 sisar Pura ja pastori Torres Kolumbiasta tulivat Curaçaolle auttamaan lähetystyössä.

Herran armosta Curaçaolla on nykyään kaksi seurakuntaa, yksi saaren länsipäässä ja toinen itäpäässä. Itäpäässä oleva seurakunta tarvitsee kipeästi rakennuksen, joka toimisi todistajana totuudesta.

”Kun kiinnostus herää jossakin kaupungissa, siihen tulisi tarttua. Sillä paikalla tulisi tehdä työtä perusteellisesti, kunnes vaatimaton rukoushuone seisoo merkinä, muistomerkinä Jumalan sapatista, valona siveellisen pimeyden keskellä. Näitä muistomerkkejä tulee olla monissa paikoissa todistuksena totuudesta. Jumala on armossaan säätänyt, että evankeliumin sanansaattajat julistavat sanomaa kaikissa maissa, kielissä ja kansoissa, kunnes totuuden lippu on pystytetty kaikissa asutun maailman osissa.

Missä hyvänsä syntyy joukko uskovia, sinne pitäisi rakentaa seurakuntatalo. Älkööt työntekijät lähtekö sieltä, ennekuin se on toteutettu.

Monissa paikoissa, joissa sanomaa on saarnattu ja sielut ovat ottaneet sen vastaan, ihmiset elävät rajallisissa olosuhteissa eivätkä voi juurikaan tehdä asioita, jotka antaisivat työlle sen leiman. Tämä tekee usein työn laajentamisesta vaikeaa. Kun ihmiset kiinnostuvat totuudesta, muiden seurakuntien pastorit ja jäsenet toistavat heille: 'Näillä ihmisillä ei ole kirkkoa, eikä teillä ole palvontapaikkaa. Olette pieni ryhmä, köyhiä ja oppimattomia. Pian saarnaajat lähtevät, ja kiinnostus hiipuu. Sitten luovutte kaikista näistä uusista ajatuksista, jotka olette omaksuneet.'" —Testimonies for the Church, vol. 6, p. 100

Santa Rosan seurakunnalla ei ole pysyvää rakennusta, jossa kokoontua jumalanpalvelukseen, ja heidän on täytynyt pitää tilaisuuksia eri paikoissa. Siksi käännyimme tämän lähetyksertomuksen myötä kaikkien veljemme ja sisartemme puoleen ympäri maailman ja pyydämme apuamme. Vapaaehtoiset lahjoituksenne auttaisivat suuresti jumalanpalveluspaikan hankkimisessa. Rukoilemme, että Herra siunaa ja moninkertaistaa anteliaisuutenne.

Jeesus tulee pian takaisin. Siksi meidän tulee täyttää Herran Jeesuksen Kristuksen antama tehtävä julistaa evankeliumia kaikille kansanheimoille, sukukunnille, kansoille ja kielille, ja luottaa Hänen lupaukseensa, että Hän on kansansa kanssa maailman loppuun asti. Meidän tulee pyhittää Hänelle kaikki, mitä Hän on meille antanut. Herra on tehnyt suuria tekoja ja tulee tekemään monia lisää, kun luotamme Häneen ja teemme Hänen tahtonsa. Ilmaisekme jo etukäteen kiitollisuutemme kaikille veljille ja sisarille, jotka antavat runsaan lahjoituksen Santa Rosan seurakunnalle.

"Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!" Ilm. 22:12-14.

Olkoon kaikki kunnia ja kirkkaus meidän Herrallemme ja Vapahtajallemme Jeesukselle Kristukselle. Aamen.

- Curaçaon kenttä

Tänään kerätään erikoissapattikolehti Curaçaon hyväksi

Heijastakoon uhrilahjasi niitä taivaallisia siunauksia, joita olet saanut!

18. läksy

Sapattina 3. toukokuuta 2025

Simsonin epäonnistuminen ja kuolema

”Simsonin ihastuminen näyttää lähes uskomattomalta. Aluksi hän ei ollut niin täysin lumoutunut, että olisi paljastanut salaisuuden; mutta hän oli tietoisesti astunut sielujen pettäjän ansaan, ja sen verkko kiristyi hänen ympärillään joka askeleella.”

—Conflict and Courage, p. 133

1. Kun Simson meni Gazan kaupunkiin, joka kuului filistealaisille, millaisen väijytyksen hänen vihollisensa suunnittelivat Simsonille, toivoen voivansa vangita ja tappaa hänet? Mitä tapahtui?

Tuom. 16:2,3. Kun gassalaisille kerrottiin, että Simson oli tullut sinne, niin he piirittivät hänet ja väijyivät häntä koko yön kaupungin portilla. Mutta he olivat hiljaa koko yön, ajatellen: "Kun aamu valkenee, surmaamme hänet." Ja Simson makasi siellä puoliyöhön asti. Mutta puoliyön aikana hän nousi, tarttui kaupungin portin oviin ja molempiin pihtipieliin, nosti ne salpoinen paikaltansa, asetti hartioilleen ja vei ne sen vuoren laelle, joka on vastapäätä Hebronia.

”Simsonilla oli vaaran kohdatessa sama voimanlähde kuin Joosefilla. Hän saattoi valita oikean tai väärän. Mutta sen sijaan, että olisi tarttunut Jumalan voimaan, hän antoi luontonsa villien intohimojen täysin hallita itseään. Hänen järjen voimansa vääristyi, siveys turmeltui. Jumala oli kutsunut Simsonin hyvin vastuulliseen, kunniaakkaaseen ja hyödylliseen asemaan, mutta hänen täytyi ensin oppia hallitsemaan tottelemalla Jumalan lakeja. Joosef oli siveellisesti vapaa. Hyvä ja paha olivat hänen edessään. Hän saattoi valita puhtauden, pyhyden ja kunnian tien, tai siveettömyyden ja alennuksen tien. Hän valitsi oikein, ja Jumala hyväksyi hänet. Simson, ollen samanlaisten kiusausten edessä, jotka hän oli itse kutsunut luokseen, antoi intohimoilleen vapaan vallan. Polku, jolle hän astui, johti häpeään, onnettomuuteen ja kuolemaan. Mikä vastakohta Joosefin elämälle!” —Conflict and Courage, p. 135.

2. Osoittaen edelleen heikkoutta vieraita naisia kohtaan, mitä Simson teki? Käyttäen tuota heikkoutta hyväkseen, minkä ansan filistealaiset virittivät hänelle?

Tuom. 16:4-6. Sen jälkeen hän rakastui erääseen Soorekin laaksossa asuvaan naiseen, jonka nimi oli Delila. Niin filistealaisten ruhtinaat tulivat naisen luo ja sanoivat hänelle: "Viekoittele hänet ja ota selko, missä hänen suuri voimansa on ja miten voisimme voittaa hänet, että saisimme hänet sidotuksi ja masennetuksi; niin me

annamme sinulle kukin tuhat ja sata hopeasekeliä." Silloin Delila sanoi Simsonille: "Ilmaise minulle, missä sinun suuri voimasi on ja miten sinut voidaan sitoa ja masentaa."

”Jos Simsonin hiukset olisi ajeltu ilman, että hän itse oli syyppää, hänen voimansa olisi säilynyt. Mutta hänen elämänsä osoitti halveksuntaa Jumalan suosiota ja arvovaltaa kohtaan, aivan kuin hän olisi halveksien itse leikannut suortuvansa pois. Siksi Jumala jätti hänet kärsimään oman hulluutensa seuraukset.” —Conflict and Courage, p. 134

3. Minkä aseman Delila otti Simsonin ja filistealaisten välillä?

Tuom. 16:13,14. Niin Delila sanoi Simsonille: "Sinä olet tähän asti minua pettänyt ja valhetellut minulle; ilmaise minulle, miten sinut voidaan sitoa." Niin hän vastasi hänelle: "Jos kudot minun pääni seitsemän palmikkoa kankaan loimiin." Ja hän löi ne lujaan iskulastalla. Sitten hän sanoi hänelle: "Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!" Kun hän heräsi unestansa, repäisi hän irti iskulastan ja loimet

”Tämän lumoojattaren seurassa Israelin tuomari tuhlassi kallisarvoisia tunteja, jotka olisi pitänyt pyhittää hänen kansansa hyvinvoinnille. Mutta sokaisevat intohimot, jotka tekevät vahvimmistakin heikkoja, olivat saaneet hänen järkensä ja omantuntonsa valtaansa.” —Conflict and Courage, p. 133.

Simson petti Jumalan

4. Kuinka pitkälle Delilalla salakavaline vaatimuksineen oli vaikutusta Simsoniin? Oliko Simson tietoinen seurauksista, jotka hän kohtaisi paljastaessaan voimansa salaisuuden viholliskansa kuuluvalle pakanalle?

Tuom. 16:15-17. Niin nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä saatat sanoa: 'Minä rakastan sinua', vaikka sydämesi ei ole minun kanssani? Jo kolme kertaa olet pettänyt minut etkä ole minulle ilmaissut, missä sinun suuri voimasi on." Ja kun hän joka päivä ahdisti häntä sanoillansa ja vaivasi häntä, niin hän kiusautui kuollakseen ja paljasti hänelle koko sydämensä ja sanoi hänelle: "Ei ole partaveitsi minun päätäni koskettanut, sillä minä olen Jumalan nasiiri äitini kohdusta asti; jos minun hiukseni ajetaan, niin voimani poistuu minusta, ja minä tulen heikoksi ja olen niinkuin kaikki muutkin ihmiset."

”Päivä toisensa jälkeen Delila vaivasi häntä, kunnes 'hän kiusautui kuollakseen', mutta kuitenkin taitava voima piti Simsonin hänen vierellään. Antaen lopulta periksi Simson paljasti salaisuuden: 'Ei ole partaveitsi minun päätäni koskettanut, sillä minä olen Jumalan nasiiri äitini kohdusta asti; jos minun hiukseni ajetaan, niin voimani poistuu minusta, ja minä tulen heikoksi ja olen niinkuin kaikki muutkin ihmiset.' Viestinviestä lähetettiin heti filistealaisten ruhtinaitten tykö, ja heitä pyydettiin saapumaan viipymättä. Kun soturi nukkui, hänen painava tukkansa ajeltiin. Sitten, niinkuin jo kolme kertaa aiemminkin, Delila huusi: 'Filistealaiset ovat kimpussasi,

Simson!' Heräten äkkiä, hän ajatteli käyttävänsä voimaansa kuten ennenkin ja tuhoavansa heidät; mutta hänen voimattomat käsivartensa kieltäytyivät hänen pyynnöstään, ja hän tiesi, että Jehova oli poistunut hänestä.” —Conflict and Courage, p. 134.

5. Mitä Delila valmisti Simsonille teeskennellyn rakkautensa avulla? Kun tämä sitten paljasti voimansa salaisuuden, mikä oli tuloksena?

Tuom. 16:18-22. Kun Delila huomasi, että hän oli paljastanut hänelle koko sydämensä, niin hän lähetti kutsumaan filistealaisten ruhtinaat sanoen: "Nyt tulkaa, sillä hän on paljastanut minulle koko sydämensä." Niin filistealaisten ruhtinaat tulivat hänen luoksensa tuoden mukanaan rahat. Ja hän nukutti hänet polvilleen ja kutsui miehen, joka leikkasi hänen päänsä seitsemän palmikkoa. Niin hän alkoi saada hänet masennetuksi, ja hänen voimansa poistui hänestä. Ja Delila sanoi: "Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!" Kun hän heräsi unestaan, niin hän ajatteli: "Kyllä minä selviydyn niinkuin aina ennenkin ja pudistan itseni vapaaksi." Eikä hän tiennyt, että Herra oli poistunut hänestä. Silloin filistealaiset ottivat hänet kiinni ja puhkaisivat hänen silmänsä. Ja he veivät hänet Gassaan ja kytkivät hänet vaskikahleisiin, ja hänen täytyi jauhaa vankilassa. Mutta hiukset rupesivat jälleen kasvamaan hänen päähänsä sen jälkeen, kuin ne olivat ajetut.

”Kun pettäjä vaivasi Simsonia kysymyksillään, tämä petti hänet selittäen, että tavallisen ihmisen heikkous tulisi häneen, jos suoritettaisiin tiettyjä toimenpiteitä. Kun Delila kokeili niitä, petos paljastui. Silloin hän syytti Simsonia vääryydestä sanoen: 'Kuinka sinä saatat sanoa: 'Minä rakastan sinua', vaikka sydämesi ei ole minun kanssani?'... Kolme kertaa Simson sai mitä selvimmän todisteen, että filistealaiset olivat liitossa tämän lumoojattaren kanssa tuhotakseen hänet; mutta kun naisen suunnitelmat epäonnistuivat, tämä kuittasi asian leikinlaskuna, ja Simson karisti sokeasti pelon mielestään.” —Conflict and Courage, p. 133.

6. Kuinka pitkälle filistealaiset menivät kerskatessaan voitollaan ja nöyryyttäessään Simsonia?

Tuom. 16:23-25. Niin filistealaisten ruhtinaat kokoontuivat uhraamaan suurta uhria jumalalleen Daagonille ja iloa pitämään, sillä he sanoivat: "Meidän jumalamme on antanut vihollisemme Simsonin meidän käsiimme." Kun kansa näki hänet, niin he ylistivät jumalaansa, sillä he sanoivat: "Meidän jumalamme on antanut käsiimme vihollisemme, maamme hävittäjän, sen, joka surmasi meistä niin monta." Ja kun heidän sydämensä olivat tulleet iloisiksi, niin he sanoivat: "Noutakaa Simson huvittamaan meitä." Niin Simson noudettiin vankilasta huvittamaan heitä. Ja he asettivat hänet seisomaan pylvästen väliin.

”Herra on sanassaan selvästi opettanut kansaansa olemaan liittymättä yhteen niiden kanssa, joilla ei ole Hänen rakkauttaan ja pelkoaan sydämessään. Tällaiset kumppanit

harvoin tyytyvät siihen rakkauteen ja kunnioitukseen, joka heille oikeudenmukaisesti kuuluu. He pyrkivät jatkuvasti saamaan jumalapelkäävältä vaimolta tai aviomieheltä suosion, joka johtaisi jumalallisten vaatimusten laiminlyömiseen. Jumalaa pelkäävälle miehelle ja seurakunnalle, johon hän kuuluu, maallinen vaimo tai maallinen ystävä on kuin vakooja leirissä, joka tarkkailee jokaista tilaisuutta pettääkseen Kristuksen palvelijan ja paljastaakseen hänet vihollisen hyökkäyksille. Simsonin elämässä on opetus niille, joiden luonne on vielä muotoutumassa ja jotka eivät ole vielä astuneet toimeliaaseen elämänvaiheeseen. Nuoret, jotka tulevat kouluihimme ja oppilaitoksiimme, löytävät sieltä kaikenlaisia ihmisiä. Jos he etsivät huvia ja hulluutta, jos he haluavat karttaa hyvää ja liittyä pahaan, siihen on mahdollisuus. Synti ja vanhurskaus ovat heidän edessään, ja heidän on itse tehtävä valintansa. Mutta heidän tulee muistaa, että 'mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää'." —Conflict and Courage, p. 135.

Syntiset maksavat hinnan

7. Vaikka Simson oli kaikkien pilkkaama, kuinka hän kosti filistealaisille, jotka olivat tehneet hänet sokeaksi? Kuinka hän sai aikaan heille rangaistuksen, jonka he olivat ansainneet?

Tuom. 16:26-30. Silloin Simson sanoi palvelijalle, joka piti kiinni hänen kädestään: "Päästä minut tunnustelemaan pylväitä, joiden varassa rakennus on, nojatakseni niihin." Mutta huone oli täynnä miehiä ja naisia; myöskin kaikki filistealaisten ruhtinaat olivat siellä, ja katolla oli noin kolmetuhatta miestä ja naista katselemassa, kuinka Simson heitä huvitti. Silloin Simson huusi Herraa ja sanoi: "Herra, Herra, muista minua ja vahvista minua ainoastaan tämä kerta, oi Jumala, niin että saisin filistealaisille yhdellä kertaa kostetuksi molemmat silmäni!" Sitten Simson kiersi käsivartensa molempien keskipylväiden ympäri, joiden varassa rakennus oli, toisen ympäri oikean ja toisen ympäri vasemman käsivartensa, ja painautui niitä vastaan. Ja Simson sanoi: "Menköön oma henkeni yhdessä filistealaisten kanssa!" Ja hän taivuttautui eteenpäin niin rajusti, että rakennus luhistui ruhtinasten ja kaiken siinä olevan kansan päälle. Ja kuolleita, jotka hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka hän oli surmannut eläessään.

"Mikä muutos se olikaan hänelle, joka oli ollut Israelin tuomari ja sankari — nyt heikko, sokea, vangittu ja alennettu mitä nöyryyttävimpään palvelukseen! Vähä vähältä hän oli rikkonut pyhän kutsumuksensa ehtoja. Jumala oli pitkään kärsinyt häntä, mutta kun hän oli niin antautunut synnin valtaan, että petti salaisuutensa, Herra vetäytyi hänestä. Hänen pitkissä hiuksissaan ei itsessään ollut voimaa, mutta ne olivat merkki hänen uskollisuudestaan Jumalalle; ja kun tämä symboli uhrattiin intohimojen tyydyttämiseksi, menettivät voimansa myös ne siunaukset, joista se oli merkinä." —Conflict and Courage, p. 134.

Lisätutkisteluksi

”Israelilaiset tekivät Simsonin tuomarikseen, ja hän hallitsi Israelia kaksikymmentä vuotta. Mutta yksi väärä askel valmistaa tietä seuraavalle... Hän etsi edelleen aistillisia nautintoja, jotka houkuttelivat hänet turmioon. »Hän rakastui erääseen Soorekin laaksossa asuvaan naiseen, jonka nimi oli Delila, »syöjätär»!... Filistealaiset pitivät tarkasti silmällä vihollisensa liikkeitä, ja kun hän alentui tähän uuteen suhteeseen, he päättivät tuhota hänet Delilan avulla.” —Conflict and Courage, p. 133.

***

19. läksy

Sapattina 10. toukokuuta 2025

Yksityisiä epäjumalanpalvontamenoja ja yksityinen pappi

”Ihminen ei saa olettaa voivansa syrjäyttää Jumalan suurta siveellistä mittapuuta ja pystyttää omaa mittapuutaan oman rajallisen arvostelukykyensä mukaan. Koska ihmiset vertaavat itseään toisiinsa ja elävät oman mittapuunsa mukaan, vääryys lisääntyy ja monien rakkaus kylmenee. Jumalan lakia halveksitaan, ja sen vuoksi monet rohkenevat rikkoa sitä. Jopa ne, joilla on ollut totuuden valo, horjuvat uskollisuudessaan Jumalan lakia kohtaan. Tempaako pahuuden virta, joka niin voimakkaasti vie kohti perikatoa, heidät mukaansa? Vai pysäyttävätkö he rohkeudella ja uskollisuudella virran ja säilyttävät uskollisuutensa Jumalalle vallitsevan pahuuden keskellä? Eivätkö he innolla ja puhtaasta sydäimestä sanoisi: 'Sillä minä olen noudattanut Herran teitä enkä ole luopunut pois Jumalastani, jumalattomuuteen. Kaikki hänen oikeutensa ovat minun silmiäni edessä, enkä minä hänen käskyjensä syrjään sysää. Minä olen vilpittösti häntä kohtaan ja varon itseni pahoista teoista.'” — Review and Herald, June 12, 1894.

1. Mitä Miika-niminen mies varasti äidiltään? Mitä hän teki, kun tuli vakuuttuneeksi, että rahat eivät oikeasti olleet hänen?

Tuom. 17:1,2. Efraimin vuoristossa oli mies, nimeltä Miika. Hän sanoi äidillensä: "Ne tuhat ja sata hopeasekeliä, jotka sinulta otettiin ja joiden tähden sinä lausuit vannotuksen minunkin kuulteni, katso, ne rahat ovat minulla; minä ne otin." Silloin sanoi hänen äitinsä: "Herra siunatkoon sinua, poikani!"

”Heidän arpaosansa oli maan viljavinta seutua ja käsitti hedelmällisen Saaronin tasangon. Mutta monet laakson tärkeistä kaupungeista olivat yhä kanaanilaisten hallussa, ja nämä heimot eivät halunneet antautua sen valloittamisen edellyttämiin vaivoihin ja vaaroihin, vaan halusivat lisäosansa jo vallatulta alueelta. Efraimin heimo oli Israelin suurimpia kuten Joosuan oma heimokin, ja siksi se vaati itselleen erikoista huomiota. »Miksi sinä olet antanut minulle perintöosaksi vain yhden arvan

ja yhden osan», he sanoivat, »vaikka minä olen lukuisa kansa?» Mutta järkähtämätöntä johtajaa ei saatu poikkeamaan ehdottoman oikeudenmukaisesta kannastaan.” - Patriarkat ja profeetat, s. 495.

Mittatilausjumala

2. Oliko miehen äiti materialisti vai uskovainen? Mitä hän teki 200 hopearahalla, kun sai ne takaisin?

Tuom. 17:3,4. Niin hän antoi takaisin äidilleen ne tuhat ja sata hopeasekeliä. Mutta hänen äitinsä sanoi: "Minä pyhitän nämä rahat Herralle ja luovutan ne pojalleni veistetyn ja valetun jumalankuvan teettämistä varten. Nyt minä annan ne sinulle takaisin." Mutta hän antoi rahat takaisin äidilleen. Ja hänen äitinsä otti kaksisataa hopeasekeliä ja antoi ne kultasepälle, joka niistä teki veistetyn ja valetun jumalankuvan. Se oli sitten Miikan talossa.

”Israelin Jumala oli sitoutunut voimallaan auttamaan kansaansa, ja jos efraimilaisilla olisi ollut Kaalebin rohkeutta ja uskoa, ei yksikään vihollinen olisi kyennyt vastustamaan heitä. Joosua havaitsi heidän vain kaihtavan vaivoja ja vaaroja ja sanoi heille jyrkästi: »Sinä olet lukuisa kansa ja sinun voimasi on suuri. Sinun on karkoitettava kanaanilaiset, vaikka heillä on raudoitettuja sotavaunuja ja vaikka he ovat voimakkaat.» Näin he saivat vastaansa omat väitteensä. He väittivät olevansa lukuisa kansa, ja sellaisena he pystyivät kyllä kuten veljensäkin raivaamaan itselleen oman alueensa. Jumalan auttaessa heidän ei tarvinnut pelätä raudoitettuja sotavaunuja.” - Patriarkat ja profeetat, s. 495.

3. Mitä sanonta ”jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein”, saa ihmisen miettimään? Mitä Raamattu sanoo väärin pakanajumalien palvonnasta?

Tuom. 17:5,6. Sillä miehellä, Miikalla, oli siis jumalanhuone, ja hän teetti kasukan ja kotijumalien kuvia ja asetti yhden pojistaan itsellensä papiksi. Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa, ja jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein.

1. Kun. 11:7. Silloin Salomo rakensi Kemokselle, mooabilais-iljetykselle, uhrikukkulan sille vuorelle, joka on itään päin Jerusalemissa, ja samoin Moolokille, ammonilais-iljetykselle.

”Jumala ei salli kenenkään poiketa vaatimuksistaan. Herra oli sanonut Israelille: »Älkää tehkö jokainen sitä, mikä hänen omasta mielestään on oikein. Noudata ja tottele kaikkia näitä sanoja, jotka minä sinulle annan» (5 Moos. 12: 8,28). Päättyessään joistakin toimenpiteistä meidän ei pitäisi kysyä, onko niistä mitään haittaa, vaan ovatko ne Jumalan tahdon mukaisia. »Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie» (Sanani. 14: 12). ” - Patriarkat ja profeetat, s. 620.

Oman papin vihkiminen

4. Kuka tuli sillä välin Miikan talolle Efraimin vuoristoon?

Tuom. 17:7,8. Juudan Beetlehemissä oli nuori mies, Juudan sukukuntaa; hän oli leeviläinen ja asui siellä muukalaisena. Tämä mies lähti siitä kaupungista, Juudan Beetlehemistä, asuaksensa muukalaisena, missä vain sopisi; ja vaeltaessaan tietänsä hän tuli Efraimin vuoristoon, Miikan talolle asti

”Teidän asemanne johdosta monet ___:n alueella ovat alkaneet arvostaa Review-lehteä vähemmän kuin olisivat muuten tehneet, ja he ovat suhtautuneet hyvin kevyesti siinä esitettyihin totuuksiin. Näin ollen Review ei vaikuttanut heihin, niin kuin Jumala oli tarkoittanut. Jokainen on kulkenut omaa tietään ja tehnyt sen, mikä vaikutti oikealta omissa silmissään; siksi kaikki ovat jääneet kauas taka-alalle. Ellei heidän kohdallaan tapahdu perusteellista muutosta, heidät punnitaan vaa’alla ja todetaan vajavaisiksi.” —Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 316, 317

5. Mitä tulisi ajatella siitä, että ihminen tekee jonkun yksityiseksi papikseen?

Onko siinä mitään eroa siihen, että joku näkee unen ja sen perusteella julistaa itsensä profeetaksi?

Tuom. 17:9,10. Miika kysyi häneltä: "Mistä sinä tulet?" Hän vastasi: "Minä olen leeviläinen Juudan Beetlehemistä ja vaellan asuakseni muukalaisena, missä vain sopii." Miika sanoi hänelle: "Asetu minun luokseni ja tule minun isäkseni ja papikseni, niin minä annan sinulle vuosittain kymmenen hopeasekeliä ja vaatetuksen ja elatuksesi." Niin leeviläinen tuli.

”Painakaa siis nämä minun sanani sydämeenne ja mieleenne ja sitokaa ne merkiksi käteenne, ja ne olkoot muistolauseena otsallanne... Katso, minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen ja kirouksen: siunauksen, jos te tottelette Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, mutta kirouksen, jos te ette tottele Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, vaan poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä käsken teidän vaeltaa, ja seuraatte muita jumalia, joita te ette tunne.... Älkää tehkö, niinkuin me tässä tänä päivänä teemme, jokainen sitä, mikä hänen omasta mielestään on oikein, vaan 'niin noudattakaa tarkoin kaikkia niitä käskyjä ja oikeuksia, jotka minä tänä päivänä teille annan.' 5. Moos. 11:18, 26-28; 12:8; 11:32” —Review and Herald, June 12, 1894.

Omatekoinen uskonto

6. Mikä arvovalta Miikalla oli vihkiä joku henkilö papiksi? Kuinka se on verrattavissa nykyaikana elävään ihmiseen, joka esittää olevansa totuuden opettaja, ja nimittää itsensä Herran sanansaattajaksi?

Tuom. 17:11,12. Ja leeviläinen suostui asettumaan sen miehen luo, ja tämä piti sitä nuorta miestä kuin omaa poikaansa. Miika asetti leeviläisen virkaan, ja nuoresta miehestä tuli hänen pappinsa, ja hän jäi Miikan taloon.

”»Kuuliaisuus on parempi kuin uhri.» Jumala ei pitänyt uhritoimituksia sinänsä minkään arvoisina. Niillä uhraaja ilmaisi katuvansa syntejään, uskovansa Kristukseen ja sitoutuvansa vastaisuudessa noudattamaan Jumalan lakia. Mutta vailla katumusta, uskoa ja sydämen kuuliaisuutta uhrit olivat arvottomia. Kun Saul vastoin Jumalan käskyä halusi uhrata sellaista, minkä Jumala oli määrännyt hävitettäväksi, hän ilmaisi avoimesti väheksyvänsä arvovaltaa. Uhirpalvelus olisi merkinnyt taivaan häpäisyä. Mutta vaikka havaitsemmekin Saulin synnin ja näemme sen seuraukset, miten monet tekevätkään samoin. Kieltäytymällä uskomasta ja noudattamasta eräitä Herran vaatimuksia he itsepintaisesti uhraavat Jumalalle muotokristillisyyttään. Sellainen palvelus on täysin vailla Jumalan Henkeä. Vaikka ihmiset suorittaisivat miten innokkaasti uskonnollisia muotomenojaan, Herra ei voi hyväksyä heitä, jos he jatkuvasti rikkovat tahallaan yhtäkin hänen käskyään.” - Patriarkat ja profeetat, s. 621.

7. Ollen epäjumalanpalvelija, millainen uskonto Miikalla oli, kun hän oli vakuuttunut, että hän saisi Jumalan siunauksen pitämällä leeviläistä yksityisenä pappinaan?

Tuom. 17:13. Ja Miika sanoi: "Nyt minä tiedän, että Herra tekee minulle hyvää, sillä minulla on pappina leeviläinen."

”Herra vakuutti heille, että heidän oli karkotettava ne, jotka olivat heille ansaksi ja piikiksi heidän kyljissään. Tämä oli Herran sana, ja Hänen suunnitelmansa oli, että Hänen suojeluksessaan Hänen kansansa saisi yhä suuremman alueen. Missä ikinä he rakentaisivat taloja ja viljelisivät maata, sinne tulisi perustaa liikeyrityksiä, jotta heidän ei tarvitsisi lainata naapureiltaan, vaan naapureiden heiltä. Heidän omistuksensa piti laajentua, ja heidän piti tulla suureksi ja voimakkaaksi kansaksi. Mutta he pysähtyivät puoliväliin. He ajattelivat omaa mukavuuttaan, ja työ, jonka Jumala olisi voinut tehdä heidän hyväkseen asettamalla heidät paikkaan, jossa Jumalan tuntemus tulisi julki ja pakanoiden kauhistuttavat tavat hävitettäisiin maasta, jäi tekemättä.” —Manuscript 126, 1899.

Lisätutkisteluksi

”Seurakunnassa on monia pahoja asioita, ja ne sokaisevat silmän ja turruttavat hengelliset aistit. Omaatunto turtuu eikä enää havaitse synnin vastenmielistä luonnetta. Meidän tulee tutkia itseämme tarkasti. Paavali sanoo: 'Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta.' 'Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen. Sellaista vastaan ei ole laki. Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme. Älkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin että

toisiamme ärsyttellemme, toisiamme kadehdimme.' Meidän tulisi anoa Jumalalta hengellistä näkökykyä, jotta tunnistaisimme omat virheemme ja ymmärtäisimme oman luonteenme viat.” —Review and Herald, June 12, 1894.

***

20. läksy

Sapattina 17. toukokuuta 2025

Daanilaiset etsivät maa-alueita

”Niiden, jotka haluavat olla Kristuksen sotilaita, tulisi tarkkaan arvioida, millainen vaikutus maailmallisten hankkeiden luottamustehtävien vastaanottamisella on. Heidän tulisi kysyä neuvoa Herralta Jeesukselta ja jokaisella askeleella kysyä Häneltä: Edistääkö tämä työ hengellistä kasvuani ja pelastustani, vai estääkö se minua saavuttamasta luonteen täydellisyyttä? Jos suuri ansio esitetään houkuttimena, joka voisi kietoa sinut pauloihinsa ja vaarantaa sielusi, sinulla on vain yksi vastaus annettavana: 'Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa?'” —Review and Herald, June 16, 1896

1. Kun Israelissa ei tuohon aikaan ollut kuningasta, mitä jotkut yksilöt tai jopa kokonaiset heimot rohkenivat tehdä? Keitä jotkut Daanin sukukuntaan kuuluvat lähettivät tutkimaan maata löytääkseen sopivan alueen itselleen?

Tuom. 18:1-3. Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; ja siihen aikaan daanilaisten sukukunta etsi itsellensä perintöosaa asuttavaksensa, sillä siihen päivään asti se ei ollut saanut perintöosaa Israelin sukukuntien kesken. Ja daanilaiset lähettivät sukukuntansa keskuudesta viisi miestä, sotakuntoisia miehiä Sorasta ja Estaolista, vakoilemaan maata ja tutkimaan sitä; he sanoivat heille: "Menkää tutkimaan maata." Ja nämä tulivat Efraimin vuoristoon, Miikan talolle asti, ja yöpyivät sinne. Ollessaan Miikan talon luona he tunsivat nuoren miehen hänen äänestään leeviläiseksi; niin he poikkesivat sinne ja kysyivät häneltä: "Kuka on tuonut sinut tänne? Mitä sinä täällä toimitat, ja mitä sinulla on täällä tekemistä?"

”Älkää tehkö, niinkuin me tässä tänä päivänä teemme, jokainen sitä, mikä hänen omasta mielestään on oikein,' vaan 'kuule ne käskyt ja säädökset, jotka minä teille opetan.' Ihminen ei saa olettaa voivansa syrjäyttää Jumalan suurta siveellistä mittapuuta ja pystyttää omaa mittapuutaan oman rajallisen arvostelukykynsä mukaan. Koska ihmiset vertaavat itseään toisiinsa ja elävät oman mittapuunsa mukaan, vääryys lisääntyy ja monien rakkaus kylmenee. Jumalan lakia halveksitaan, ja sen vuoksi monet rohkenevat rikkoa sitä. Jopa ne, joilla on ollut totuuden valo, horjuvat uskollisuudessaan Jumalan lakia kohtaan.” —Review and Herald, June 12, 1894

Daanin sukukunnan, johon Maanohin perhe kuului, perintöosa sijaitsi filistealaisten maan vieressä. Todellakin, pieni Soran kaupunki, joka oli Simsonin lapsuudenkoti,

sijaiti lähellä tämän vieraan heimon asuinalueita...” —Signs of the Times, October 6, 1881.

Daanilaiset kysivät neuvoa Miikan papilta

2. Kun he tulivat Miikan talolle ja puhuivat papin kanssa, mitä he kysivät häneltä?

Tuom. 18:4-6. Hän vastasi heille: "Niin ja niin teki Miika minulle ja palkkasi minut papiksensa." Ja he sanoivat hänelle: "Kysy Jumalalta, että saisimme tietää, onnistuuko matka, jolla me olemme." Pappi vastasi heille: "Menkää rauhassa. Matka, jolla olette, tapahtuu Herran edessä."

”Millään konferensseilla ei ehdotuksia pitäisi käsitellä kiireisesti, niin ettei veljille jää aikaa punnita huolellisesti kysymyksen kaikkia puolia. Siksi, että konferenssin puheenjohtaja on esittänyt joitakin suunnitelmia, on toisinaan pidetty tarpeettomana kääntyä niiden johdosta Herran puoleen. Niinpä on hyväksytyt esityksiä, jotka eivät ole olleet uskovaisten hengelliseksi siunaukseksi ja joissa on ollut kysymys paljon enemmän kuin ensimmäisessä pintapuolisessa käsittelyssä on havaittu. Tällaiset toimenpiteet eivät ole Jumalan järjestyksen mukaisia. On otettu käsiteltäväksi ja hyväksytyt äänestyksessä monia, hyvin monia asioita, joissa on ollut kyse paljon enemmän kuin on aavistettu ja paljon enemmän, kuin mihin äänestäjät olisivat olleet halukkaita suostumaan, jos he olisivat vaivautuneet tarkastelemaan kysymystä kaikilta puolin.” - Todistusaarteita 3, s. 413,414.

3. Mikä oli heidän matkansa tuloksena? Millaisen kertomuksen he antoivat, kun he palasivat?

Tuom. 18:7-10. Niin ne viisi miestä jatkoivat matkaansa ja tulivat Laikseen; ja he näkivät, että sikäläinen kansa asui huolehti siidonilaisten tavoin, rauhassa ja huoletonna; eikä kukaan tehnyt vahinkoa siinä maassa rikkauksia anastamalla. Myöskin olivat he kaukana siidonilaisista eivätkä olleet tekemisissä muitten ihmisten kanssa. Ja he tulivat veljiensä luo Soraan ja Estaoliin, ja heidän veljensä kysivät heiltä: "Mitä kuuluu?" He sanoivat: "Nouskaa, lähtekäämme heitä vastaan. Sillä me olemme katselleet maata, ja katso, se on hyvin hyvä. Ja tekö jäisitte toimettomiksi! Älkää viivytelkö, lähtekää liikkeelle, menkää sinne ja ottakaa omaksenne se maa. Kun tulette sinne, tulette huoletonna elävän kansan luo, ja maa on tilava joka suuntaan. Niin, Jumala antaa sen teidän käsiinne, paikan, jossa ei ole puutetta mistään, mitä maan päällä on."

”Herra on halunnut osoittaa meille, kuinka valmis Jumala on kuulemaan meidän pyyntömme ja vastaamaan niihin, käyttämällä hyvin tuttua ja arkista tapahtumaa. Hän sanoi: 'Vai kuka teistä on se ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää, taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen? Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa

ennemmin teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!' Matt. 7:9-11. Kristus vetosi meihin Jumalan auttamishalulla, perustellen sen vanhemman luonnollisella rakkaudella lastaan kohtaan. Kuka isä voisi torjua leipää pyytävästä poikansa? Voisiko kukaan loukata Jumalaa kuvittelemalla, ettei Hän vastaisi lastensa pyyntöön? ... Herra vakuuttaa niille, jotka Häneltä pyytävät, että Hän antaa heille Pyhän Hengen." —Selected Messages, book 1, p. 329.

4. Kun Herra oli muinoin luvannut antaa Israelille Kanaanin maan, mitä Daanin sukukuntaan kuuluvat ihmiset tekivät?

2. Moos. 13:11. *Ja kun Herra on vienyt sinut kanaanilaisten maahan, niinkuin hän on sinulle ja sinun isillesi vannonut, ja kun hän on sen sinulle antanut, Tuom. 18:11-13. Niin lähti sieltä liikkeelle, daanilaisten sukukunnasta, Sorasta ja Estaolista, kuusisataa sota-aseilla varustettua miestä. He nousivat Juudan Kirjat-Jearimiin ja leiriytyivät sinne. Sentähden kutsutaan sitä paikkaa vielä tänäkin päivänä "Daanin leiriksi"; se on Kirjat-Jearimin takana. Sieltä he kulkivat Efraimin vuoristoon ja tulivat Miikan talolle asti.*

"Heidän palveluksensa oli vaikuttava ja todisti elävän Jumalan totuudesta. Heidän uhrinsa viittasivat tulevaan Vapahtajaan, joka ottaisi hallintaansa taivaan alla olevat valtakunnat ja omistaisi ne ikuisesti. Heille oli annettu todisteita Hänen voimastaan tehdä tämä, sillä eikö Hän ollut heidän näkymättömänä johtajanaan kukistanut heidän vihollisensa ja raivannut tien seurakunnalleen erämaahan? Hänen kansansa ei koskaan kokisi tappiota, jos he pysyisivät Kaikkivaltiaan varjossa, sillä heitä vahvempi taistelisi heidän rinnallaan jokaisessa taistelussa." —Manuscript 134, 1899

5. Kun he tulivat Miikan talolle, mitä he ottivat häneltä? Mitä sellaiset teot paljastivat?

Tuom. 18:16-20. Ja ne kuusisataa sota-aseilla varustettua daanilaista asettuivat portin oven eteen. Ja ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata, nousivat taloon, menivät sisään ja ottivat veistetyin jumalankuvan ja kasukan ja kotijumalat ja valetun jumalankuvan, mutta pappi ja ne kuusisataa sota-aseilla varustettua miestä seisoiivat portin oven edessä. Kun he menivät Miikan taloon ja ottivat veistetyin jumalankuvan ja kasukan ja kotijumalat ja valetun jumalankuvan, niin pappi kysyi heiltä: "Mitä te teette?" He vastasivat hänelle: "Vaikene, pidä suusi kiinni ja lähde meidän kanssamme ja tule meidän isäksemme ja papiksemme. Onko parempi ollaksesi pappina yhden miehen talossa kuin Israelin heimon ja sukukunnan pappina?" Silloin pappi tuli hyvälle mielin, ja hän otti kasukan ja kotijumalat ja veistetyin jumalankuvan ja meni väen keskeen.

"Jos me olemme hengellisiä Jeesuksen Kristuksen palvelijoita, meidän tulee uhrata jokainen epäjumala ja totella täysin neljää ensimmäistä käskyä. Matt. 22:37,38: 'Niin

Jeesus sanoi hänelle: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi'. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.' Ensimmäiset neljä käskyä eivät salli ihmisten kiintymyksen erottamista Jumalasta. Mikään ei myöskään saa jakaa tai vähentää iloamme Hänessä. Kaikki, mikä jakaa sydämemme ja vie sielultamme ylimmän rakkauden Jumalaa kohtaan, muuttuu epäjumalaksi. Lihalliset sydämemme haluaisivat takertua epäjumaliin ja kantaa niitä mukanaan, mutta emme voi edetä, ennen kuin hylkäämme ne, sillä ne erottavat meidät Jumalasta. Seurakunnan suuri Päämies on valinnut kansansa maailmasta ja vaatii heitä olemaan erillään. Hän tahtoo, että Hänen käskyjensä henki vetää heitä puoleensa ja erottaa heidät maailmallisista aineksista. Jumalan rakastaminen ja Hänen käskyjensä pitäminen on kaukana maailman nautintojen ja ystävyiden rakastamisesta. Ei ole mitään yhteistä Kristuksen ja Beliarin välillä. Jumalan kansa voi turvallisesti luottaa yksin Häneen ja edetä ilman pelkoa kuuliaisuuden tiellä." — Testimonies for the Church, vol. 1, p. 289.

6. Kuinka Miika reagoi, kun hän ymmärsi, että hänet oli ryöstetty? Mitä daanilaiset uhkasivat tehdä?

Tuom. 18:21-26. Sitten he kääntyivät jatkamaan matkaansa ja panivat vaimot ja lapset sekä karjan ja kuormaston kulkemaan edellensä. He olivat ehtineet vähän matkaa Miikan talosta, kun Miikan talon lähitalojen miehet kutsuttiin koolle, ja he pääsivät daanilaisten kintereille. Ja he huusivat daanilaisille; nämä kääntyivät ja kysyivät Miikalta: "Mikä sinun on, kun väkesi on noin kutsuttu koolle?" Hän vastasi: "Te olette ottaneet minun jumalani, jotka minä olen teettänyt, ja papin, ja menette matkoihinne. Mitä on minulla enää jäljellä? Ja kuinka te vielä kysytte minulta: 'Mikä sinun on?'" Mutta daanilaiset sanoivat hänelle: "Herkeä huutamasta meille, muuten miehet ärtyvät ja käyvät kimppuunne, ja te menetätte henkenne, sekä sinä että sinun perheesi." Niin daanilaiset jatkoivat matkaansa, ja kun Miika näki, että he olivat häntä voimakkaammat, kääntyi hän ja palasi kotiinsa.

"Entisaikaan ihmisten tapana oli kätkeä aarteensa maahan. Varkaudet ja ryöstöt olivat yleisiä. Ja aina kun hallitusvalta vaihtui, suuromistajilta kiskottiin useinkin raskaat verot. Lisäksi vihollisjoukkojen ryöstöretket olivat alituisena uhkana." - Kristuksen vertaukset, s. 66.

Daanilaiset asettuivat Laikseen

7. Minkä daanilaiset pystyttivät, kun he olivat valloittaneet Laiksen kaukana Kanaanin pohjoisosassa? Ketkä palvelivat sukukunnan pappeina?

Tuom. 18:27,29,31. Otettuaan siis sen, minkä Miika oli teettänyt, sekä hänen pappinsa, hyökkäsivät he Laiksen rauhassa ja huoletonna elävän kansan kimppuun ja surmasivat heidät miekan terällä ja polttivat kaupungin tulella...Ja he antoivat kaupungille nimen Daan, isänsä Daanin nimen mukaan, hänen, joka oli Israelille

syntynyt; mutta ennen oli kaupungin nimi ollut Lais... He pystyttivät itsellensä sen veistetyin jumalankuvan, jonka Miika oli teettänyt, ja se oli siinä koko ajan, minkä Jumalan huone oli Siilossa.

”Ajatelkaamme sitä etuoikeutta, joka meillä on. On niin monia, jotka vaikeuksiin joutuessaan lankeavat kiusaukseen ja menettävät suuntansa. He unohtavat ne rohkaisut, joita Jumala on runsaasti antanut, ja alkavat etsiä inhimillistä apua. He kääntyvät ihmisten puoleen saadakseen apua, ja siten heidän kokemuksestaan tulee voimaton ja sekava. Kaikissa koettelemuksissamme meitä kehoitetaan etsimään Herraa vakavasti, muistaen, että olemme Hänen omaisuuttaan sen kautta, että Hän on ottanut meidät lapsikseen. Kukaan ihminen ei voi ymmärtää tarpeitamme niin kuin Kristus. Saamme apua, jos uskossa pyydämme sitä Häneltä. Kuulumme Hänelle Hänen luomistyönsä ja Hänen lunastuksensa kautta. Olemme sidotut jumalallisen rakkauten sitein kaiken voiman ja väkevyuden Lähteeseen. Jos vain teemme Jumalan turvaksemme ja pyydämme Häneltä sitä, mitä tarvitsemme, kuten pieni lapsi pyytää isältään, saamme rikkaan kokemuksen. Opimme, että Jumala on kaiken voiman ja väkevyuden lähde.” —Lift Him Up, p. 55.

Lisätutkisteluksi

”Meillä ei ole tänä aikana varaa olla huolimattomia eikä leväperäisiä Jumalan työssä. Meidän on etsittävä Herraa hartaasti joka päivä, jos haluamme valmistautua kokemuksiin, jotka tulevat osaksemme. Sydämemme on puhdistettava kaikesta ylemmyyden tunteesta, ja totuuden elävien periaatteiden on juurruttava sieluumme. Nuorten, vanhojen ja keski-ikäisten tulisi nyt harjoittaa Kristuksen luonteen hyveitä. Heidän tulisi joka päivä kehittyä hengellisesti, jotta heistä tulisi astioita jaloa käyttöä varten Mestarin palvelukseen.” - Todistusaarteita 3, s. 414.

***

21. läksy

Sapattina 24. toukokuuta 2025

Anteeksiantamus ja vieraanvaraisuus

”Anteeksiantamaton ihminen tukkii sen ainoan kanavan, jonka välityksellä hän voi saada Jumalan armon. Meidän ei tule ajatella, että jos meitä loukanneet ihmiset eivät tunnusta vääryyttään, meillä on oikeus olla antamatta heille anteeksi. Heidän velvollisuutensa on epäilemättä nöyryyttää sydämensä katumalla ja tunnustamalla virheensä, mutta meidän on osoitettava myötätuntoa meitä vastaan rikkoneille tunnustivatpa he virheensä tai eivät. Haavoittivatpa he meitä miten kipeästi tahansa, meidän ei tule helliä itsesääliä eikä murehtia kärsimäämme loukkausta, vaan samoin kuin toivomme saavamme anteeksi rikkomuksemme Jumalaa kohtaan, samoin meidän tulee antaa anteeksi kaikille, jotka ovat tehneet meille pahaa.” - Vuorisaarna,

1. Minkä raskaan synnin erään leeviläisen sivuvaimo teki? Mitä leeviläinen teki kultuaan tästä uskottomuudesta?

Tuom. 19:1-4. Siihen aikaan, kun ei ollut kuningasta Israelissa, asui eräs leeviläinen mies muukalaisena Efraimin vuoriston perukoilla, ja hän otti itselleen sivuvaimon Juudan Beetlehemistä. Mutta hänen sivuvaimonsa oli hänelle uskoton ja meni hänen luotansa isänsä kotiin Juudan Beetleheemiin, ja hän oli siellä jonkun aikaa, neljä kuukautta. Sitten hänen miehensä nousi ja lähti hänen jälkeensä viihdytelläkseen häntä ja palauttaakseen hänet luokseen; ja hänellä oli mukanaan palvelija ja aasipari. Ja nainen vei hänet isänsä kotiin; ja kun naisen isä näki hänet, riensi hän iloisena häntä vastaan. Ja hänen appensa, naisen isä, pidätteli häntä, niin että hän viipyi hänen luonaan kolme päivää; he söivät ja joivat ja olivat siellä yötä.

”Kuinka usein tunnemmekaan, että meitä on kohdeltu epäoikeudenmukaisesti, että meistä on sanottu asioita, jotka eivät ole totta, ja että meidät on asetettu väärään valoon muiden edessä. Kun meitä näin koetellaan, meidän täytyy olla tarkkoina hengestämme ja sanoistamme. Tarvitsemme Kristuksen rakkautta, ettemme vaalisi anteeksiantamatonta mieltä. Emme saa ajatella, että elleivät ne, jotka ovat loukanneet meitä, tunnusta vääryksiään, olemme oikeutettuja pidättämään heiltä anteeksiantomme. Meidän ei tule kerätä valituksiamme, pitää niitä sydämessämme siihen asti, kunnes se, jonka ajattelemme olevan syyllinen, on nöyryyttänyt sydämensä katumuksen ja tunnustuksen kautta...” —Sons and Daughters of God, p. 144.

Vieraanvaraisuus ja kristillinen henki

2. Millaisen lämpimän vastaanoton naisen appi tarjosi petetylle vävyllään, joka etsi sovittua naisen kanssa?

Tuom. 19:8,9. Viidentenä päivänä hän varhain aamulla nousi lähteäkseen, mutta naisen isä sanoi hänelle: "Vahvista itseäsi, ja viipykää iltapäivään asti." Niin he söivät toistensa kanssa. Ja mies nousi lähteäkseen sivuvaimonsa ja palvelijansa kanssa, mutta hänen appensa, naisen isä, sanoi hänelle: "Katso, päivä kallistuu iltaan, jääkää yöksi; päivä on menemässä mailleen, jää tänne yöksi, ja olkoon sydämesi iloinen. Nouskaa huomenna varhain matkallenne, ja lähde sitten majallesi."

”Jeesus on antanut meille esimerkin, jota meidän tulisi seurata Hänen askeleissaan, ja osoittaa myötätuntoa, rakkautta ja hyväntahtoisuutta kaikkia kohtaan. Viljelkäämme ystävällistä mieltä, pitkämielisyyttä ja hellää, armahtavaa rakkautta... Herra iloitsee saadessaan antaa siunauksiaan niille, jotka kunnioittavat Häntä, jotka tunnustavat Hänen armonsa ja osoittavat arvostavansa Hänen rakkauttaan heitä kohtaan, ilmaisemalla samoja armollisia ominaisuuksia ympärillään oleville.” —Sons and

3. Mistä leeviläinen aikoi etsiä majapaikkaa kotimatalla?

Tuom. 19:10-12. Mutta mies ei tahtonut jäädä yöksi, vaan nousi ja lähti ja tuli Jebuksen, se on Jerusalemin, kohdalle, mukanaan satuloitu aasipari ja sivuvaimonsa. Kun he olivat Jebuksen luona ja päivä oli kohta laskemassa, sanoi palvelija isännälleen: "Tule, poiketkaamme tuohon jebusilaisten kaupunkiin ja yöpykäämme sinne." Mutta hänen isäntänsä vastasi hänelle: "Emme poikkea vieraitten kaupunkiin, jotka eivät ole israelilaisia, vaan menemme edelleen Gibeaan asti."

Ps. 1:1. Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvossa eikä astu syntisten teitä eikä istu, kussa pilkkaajat istuvat,

”Laitoksissamme, joissa monet joutuvat yhdessä tekemään työtä, seurapiirin vaikutus on hyvin suuri. Tovereiden etsiminen on aivan luonnollista. Jokainen löytää itselleen tovereita tai hankkii niitä. Ystävyyssiteiden lujuudesta riippuu, miten paljon ystävät vaikuttavat toisiinsa joko hyvää tai pahaa. Kaikki saavat tovereita, joihin he vaikuttavat saaden vuorostaan näiltä vaikutteita. Kahta ihmissydäntä yhdistävä side on arvoituksellinen – kahden yksilön tunteiden, taipumuksien ja periaatteiden läheinen sekoittuminen toisiinsa. Toinen omaksuu toverinsa hengen ja rupeaa jäljittelemään hänen teitään ja tekojaan. Samalla tavalla kuin vaha säilyttää sinetin kuvan, mieli säilyttää seurustelun aikaansaamat vaikutteet. Kenties vaikutusta ei huomata, mutta se ei silti ole heikompi.” - Todistusarteita 1, s. 562.

4. Vaikka he olivat israelilaisia ja näkivät matkalaiset torilla, mitä Gibeaan asukkaat kieltäytyivät tekemästä?

Tuom. 19:13-15. Ja hän sanoi palvelijallensa: "Tule, pyrkikäämme toiseen paikkaan, yöpykäämme Gibeaan tai Raamaan." Niin he jatkoivat matkaansa, ja aurinko laski heiltä lähellä Gibeaa, joka on Benjaminissa. Ja he poikkesivat Gibeaan yöpyäkseen sinne. Hän tuli sinne ja istuutui kaupungin torille, mutta ei kukaan ottanut heitä yöksi huoneeseen.

”Tunnen henkilöitä, joilla on korkea uskontunnustus, mutta joiden sydämet ovat niin kietoutuneet itserakkauteen ja itsekkyyteen, etteivät he pysty arvostamaan sitä, mitä kirjoitan. He ovat koko elämänsä ajatelleet vain itseään ja eläneet vain itselleen. Ajatus siitä, että he tekisivät uhrauksia auttaakseen muita tai kärsisivät menetyksiä hyödyttääkseen muita, ei tule kysymykseenkään. Heillä ei ole pienintäkään käsitystä siitä, että Jumala vaatii heiltä tätä. Oma minä on heidän epäjumalansa. Arvokkaat viikot, kuukaudet ja vuodet siirtyvät ikuisuuteen, mutta heillä ei ole taivaassa merkintää ystävällisistä teoista, uhrauksista toisten hyväksi, nälkäisten ruokkimisesta, alastomien vaatettamisesta tai muukalaisten ottamisesta luokseen. Ajatus muukalaisten majoittamisesta sattumanvaraisesti ei heitä miellytä. Jos he tietäisivät,

että kaikki, jotka haluavat osallisuutta heidän anteliaisuudestaan, olisivat sen arvoisia, he saattaisivat tehdä jotain sen tapaista. Mutta hyvyys on siinä, että uskaltaa ottaa riskejä. Ehkäpä saamme pitää enkeleitä vierainamme.” —Testimonies for the Church, vol. 2, p. 26.

Muukalaisen ystävällisyys

5. Kuka näki matkalaiset Gibeassa ja osoitti huomiota heitä kohtaan?

Tuom. 19:16-19. Ja katso, illalla tuli vanha mies työstään kedolta; hän oli Efraimin vuoristosta ja asui muukalaisena Gibeassa. Mutta sen paikkakunnan miehet olivat benjaminilaisia. Ja kun hän nosti silmänsä, näki hän matkamiehen kaupungin torilla. Silloin vanha mies sanoi: "Minne olet matkalla ja mistä tulet?" Hän vastasi hänelle sanoen: "Me olemme matkalla Juudan Beetlehemistä Efraimin vuoriston perukoille; sieltä minä olen kotoisin ja olen käynyt Juudan Beetlehemissä asti. Olen matkalla Herran huoneeseen, mutta ei kukaan ota minua huoneeseen. Meillä on sekä olkia että muuta rehua aaseillemme, niin myös leipää ja viiniä minulle itselleni ja palvelijattarellesi ja nuorelle miehelle, joka on palvelijasi kanssa, niin ettei meiltä mitään puutu."

”»Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan» (Hebr. 13:2). Nämä sanat eivät ole menettäneet vähääkään voimastaan ajan kuluessa. Taivaallinen Isämme asettaa yhä vieläkin lastensa polulle tilaisuuksia, jotka ovat verhottuja siunauksia. Ne jotka ottavat vaarin näistä tilaisuuksista, saavat iloita suuresti. »Jos taritset elannostasi isoavalle ja ravitset vaivattun sielun, niin valkeus koittaa sinulle pimeydessä, ja sinun pilkkopimeäsi on oleva niinkuin keskipäivä. Ja Herra johdattaa sinua alati ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa; hän vahvistaa sinun luusi, ja sinä olet oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, niinkuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu» (Jes. 58: 10,11).” - Profeetat ja kuninkaat, s. 91.

6. Kuinka tämä muualta kotoisin ollut israelilainen, joka asui Gibeassa, oli keskusteli matkalaisten kanssa?

Tuom. 19:20,21. Vanha mies sanoi: "Rauha sinulle! Minun asiani on, jos sinulta jotakin puuttuisi. Älä vain jää yöksi tähän torille." Ja hän vei hänet taloonsa ja teki aaseille appeen. Ja he pesivät jalkansa ja söivät ja joivat.

”Nykyajan uskollisille palvelijoilleen Kristus sanoo: »Joka ottaa minut tykönsä, ottaa tykönsä hänet, joka on minut lähettänyt.» Ei yksikään hänen nimessään osoitettu ystävällisyys jää saamatta tunnustusta ja palkkaansa. Ja tähän samaan hellään huomioonsa Kristus sulkee heikoimmat ja vaatimattomimmatkin Jumalan perheestä. Hän sanoo: »Ja kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä pienistä» — niistä jotka uskossaan ja Kristuksen tuntemuksessaan ovat lasten kaltaisia — »maljallisen kylmää vettä, hänen juodaksensa, opetuslapsen nimen tähden, totisesti minä sanon teille: hän ei jää

palkkaansa vaille» (Matt. 10: 40, 42).” - Profeetat ja kuninkaat, s. 91.

Esimerkkejä nykyajalle

7. Miksi Raamatussa on tallennettuna tällaisia tapahtumia, samoin kuin surullisempia tapahtumia Tuomarien kirjan 19. luvun loppupuolella? Mikä tarkoitus niillä on tänä päivänä?

1. Kor. 10:5-8. Mutta useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt, koska he hukkuivat erämaassa. Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, että me emme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat. Älkää myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi kuten muutamat heistä, niinkuin kirjoitettu on: "Kansa istui syömään ja juomaan, ja he nousivat iloa pitämään." Älkäämmekä harjoittako haureutta, niinkuin muutamat heistä haureutta harjoittivat, ja heitä kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentä kolme tuhatta.

”Ihmeellinen on Herra hurskastansa kohtaan; tämä pyhittäytyminen Jumalalle ja erottautuminen maailmasta on selvästi ja yksiselitteisesti käsketty sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa. On olemassa erottava muuri, jonka Herra itse on asettanut maailman asioiden ja niiden asioiden välille, jotka Hän on valinnut maailmasta ja pyhittänyt itselleen. Jumalan kansan kutsumus ja luonne ovat erityisiä, heidän tulevaisuuden näkymänsä ovat erityisiä, ja nämä erityispiirteet erottavat heidät kaikista muista ihmisistä. Koko Jumalan kansa maan päällä on yksi ruumis, aikojen alusta aikojen loppuun. Heillä on yksi Pää, joka johtaa ja hallitsee ruumista. Sama käsky erottautua maailmasta, joka koski muinaista Israelia, koskee nykyistä Jumalan kansaa. Seurakunnan suurenmoinen Pää ei ole muuttunut. Kristittyjen kokemus näinä päivinä on paljolti samanlainen kuin muinaisen Israelin vaellus. —Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 283, 284.

Lisätutkisteluksi

”On orpoja, joista pitäisi huolehtia, mutta jotkut eivät uskalla ryhtyä tähän, sillä se toisi heille enemmän työtä kuin he haluavat tehdä, jättäen heille vain vähän aikaa miellyttää itseään. Mutta kun Kuningas tekee tutkinnan, nämä toimeettomat, kitsaat ja itsekkäät sielut oppivat, että taivas on niitä varten, jotka ovat olleet työntekijöitä, niitä, jotka ovat kieltäneet itsensä Kristuksen tähden. Mitään järjestelyitä ei ole tehty niitä varten, jotka ovat aina rakastaneet vain itseään ja pitäneet huolta vain itsestään. Hirvittävä rangaistus, jolla Kuningas uhkaa niitä, jotka ovat Hänen vasemmalla puolellaan, ei tässä tapauksessa johdu heidän suurista rikoksistaan. Heitä ei tuomita siitä, mitä he tekivät, vaan siitä, mitä he eivät tehneet. Te ette tehneet niitä asioita, jotka Taivas määräsi teidän tehtäväksenne. Te miellytitte vain itseänne, ja saatte osanne omahyväisten kanssa.” —Testimonies for the Church, vol. 2, p. 27.

***

Kun pahaa ei oikaista

”Polku on niin kapea, niin pyhä, että sillä ei voida sietää syntiä, mutta pääsy tälle polulle on valmistettu kaikille, eikä yksikään masentunut, epäilevä tai vapiseva sielu joudu sanomaan: 'Jumala ei välitä minusta.' Jokainen sielu on Hänelle kallis... Kun Saatana riemuitsi maailman ruhtinaana, kun hän väitti maailman olevan hänen valtakuntansa, kun me kaikki olimme turmeltuneita ja synnin saastuttamia, Jumala lähetti sanansaattajansa taivaasta, oman ainoan Poikansa, julistamaan kaikille maailman asukkaille: 'Minä olen löytänyt lunnaat. Olen tehnyt pakotien kaikille, jotka ovat joutumassa kadotukseen. Minulla on teidän vapautuspaperinne valmiina, taivaan ja maan Herran sinetöimänä.'” —Our High Calling, p. 38.

1. Mitä israelilaiset – yksitoista heimoa – päättivät tehdä vastauksena sille vakavalle siveettömyydelle, joka tapahtui Gibeassa, Benjaminin heimona alueen kaupungissa?

Tuom. 20:8-10. Silloin nousi kaikki kansa yhtenä miehenä ja sanoi: "Älköön meistä kukaan menkö majallensa, älköön kukaan poistuko kotiinsa. Tämän me nyt teemme Gibealle: me menemme sitä vastaan arvan mukaan. Ja me otamme kymmenen miestä sadasta, Israelin kaikista sukukunnista, ja sata tuhannesta ja tuhat kymmenestä tuhannesta, hankkimaan muonaa kansalle, kun se menee kostamaan Benjaminin Gibealle sen häpeällisen teon, minkä se on tehnyt Israelissa."

”Monien täytyy tehdä selkeä muutos ajatuksissaan ja teoissaan, jos he haluavat miellyttää Jeesusta. Harvoin pystymme näkemään syntimme yhtä vakavina, kuin Jumala ne näkee. Monet ovat tottuneet seuraamaan synnillistä polkua, ja paaduttamaan sydämensä Saatanan voiman vaikutuksen alaisina... Mutta kun he Jumalan voimassa ja armossa asettuvat vastustamaan Saatanan kiusauksia, heidän mielensä kirkastuu, heidän sydämensä ja omatuntonsa herkistyvät Jumalan Hengen vaikutuksesta, ja silloin synti näyttäytyy sellaisena kuin se on — äärimmäisen synnillisenä.” —God’s Amazing Grace, p. 264.

Ensin pyrittiin käyttämään rauhanomaisia keinoja

2. Kun nämä yksitoista heimoa eivät olisi halunneet tarttua aseisiin Benjaminin heimoa vastaan, minkä kysymyksen he esittivät?

Tuom. 20:11-13. Niin kokoontuivat kaikki Israelin miehet kaupunkia vastaan, kuin yhdeksi mieheksi yhtyneinä. Ja Israelin sukukunnat lähettivät miehiä kaikkiin Benjaminin sukuihin sanomaan: "Mikä pahateko onkaan teidän keskuudessanne tehty! Luovuttakaa nyt ne Gibeaa kelvottomat miehet, surmataksenne heidät ja poistaaksenne pahan Israelista." Mutta benjaminilaiset eivät tahtoneet kuulla

veljiänsä, israelilaisia.

Jes. 1:18. Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi.

”Kristus ilmaistiin ihmisten Lunastajana. Kansan ei tullut luottaa omiin tekoihinsa, omaan vanhurskauteensa tai millään tavalla itseensä, vaan Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnin. Hänessä ilmaistiin Puolustaja Isän kanssa. Hänen kauttaan annettiin kutsu: 'Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi.' Tämä kutsu kuuluu meille tänä päivänä. Älköön ylpeys, omanarvontunto tai itsevanhurskaus estäkö ketään tunnustamasta syntejään, että hän voi vedota lupaukseen: 'Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon.' Älä salaa mitään Jumalalta, äläkä laiminlyö vikojesi tunnustamista veljillesi, kun ne liittyvät heihin.”
—Fundamentals of Christian Education, p. 239.

3. Kuinka valmiita benjamilaiset olivat myöntämään ja korjaamaan sen pahan, mikä tehtiin Gibeassa? Mitä siitä seurasi?

Tuom. 20:13-17. Luovuttakaa nyt ne Gibeon kelvottomat miehet, surmataksemme heidät ja poistaaksemme pahan Israelista." Mutta benjaminilaiset eivät tahtoneet kuulla veljiänsä, israelilaisia. Niin benjaminilaiset kokoontuivat kaupungeistaan Gibeaan lähteäkseen sotaan israelilaisia vastaan. Sinä päivänä pidettiin benjaminilaisten katselmus, ja heitä oli muista kaupungeista kaksikymmentäkuusi tuhatta miekkamiestä, paitsi Gibeon asukkaita, joita katselmuksessa oli seitsemänsataa valiomiestä. Kaikesta tästä väestä oli seitsemänsataa valiomiestä vasenkätistä; jokainen näistä osasi lingota kiven hiuskarvalleen, hairahtumatta. Myös pidettiin Israelin miesten katselmus, ja heitä oli, paitsi benjaminilaisia, neljäsataa tuhatta miekkamiestä, kaikki sotilaita.

”Jotkut vanhurskaiksi tunnustautuvat tulevat Juudaksen tavoin kavaltamaan Herransa hänen katkerimpien vihollistensa käsiin. Nämä itseensäluottavaiset ihmiset, jotka ovat päättäneet kulkea omaa tietään ja puolustaa omia käsityksiään, tulevat jatkuvasti pahemmiksi, kunnes he ennemmin tekevät mitä muuta tahansa kuin luopuvat omasta tahdostaan. He etenevät sokeasti pahuuden tietä, mutta harhautuneiden fariseusten tavoin he ovat joutuneet niin suureen itsepetokseen, että luulevat tekevänsä palvelusta Jumalalle. Kuvaillessaan erään ihmisluokan menettelyä niin pian kuin sille tarjoutuisi tilaisuus paljastaa todellisen luonteensa, Kristus sanoi: 'Omat vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät antavat teidät alttiiksi; ja muutamia teistä tapetaan' ” - Todistusaarteita 2, s. 301.

”Meidän tulee luovuttaa sydämemme Jumalalle, jotta Hän voi uudistaa ja pyhittää meidät sekä valmistaa meitä taivaan kartanoihinsa. Meidän ei tule odottaa jotakin

erityistä aikaa, vaan tänään meidän on annettava itsemme Hänelle, kieltäytyen olemasta synnin palvelijoita. Kuvitteletko, että voit luopua synnistä vähitellen? Oi, luovu heti kiroitusta asiasta! Vihaa niitä asioita, joita Kristus vihaa, ja rakasta niitä, joita Kristus rakastaa. Eikö Hän ole kuolemansa ja kärsimyksensä kautta tahnyt sinulle mahdolliseksi puhdistua synnistä? Kun alamme ymmärtää, että olemme syntisiä, ja kaadumme Kallioon särkyäksemme, ikuiset käsivarret ympäröivät meitä, ja meidät tuodaan lähelle Jeesuksen sydäntä. Silloin Hänen ihanuutensa lumooa meidät, ja meidän itsevanhurskaudemme inhottaa meitä. Meidän täytyy tulla ristin juurelle. Mitä enemmän nöyryymme siellä, sitä suurempana Jumalan rakkaus näyttäytyy. Kristuksen armo ja vanhurskaus eivät hyödytä sitä, joka kokee olevansa ehjä, joka ajattelee olevansa kohtuullisen hyvä ja on tyytyväinen omaan tilaansa. Kristukselle ei ole tilaa sellaisen sydämessä, joka ei ymmärrä tarvitsevansa jumalallista valoa ja apua.” —Selected Messages, book 1, pp. 327, 328.

Benjaminin heimo saavutti osittaisen voiton

4. Vaikka Benjaminin heimolaiset olivat väärässä, mitä he toistuvasti tekivät yhdentoista muun Israelin heimon jäsenille?

Tuom. 20:20,21,24,25. Ja Israelin miehet lähtivät taistelemaan Benjaminia vastaan, ja Israelin miehet asettuivat sotarintaan heitä vastaan Gibeon edustalle. Mutta benjaminilaiset ryntäsivät ulos Gibeasta ja kaatoivat sinä päivänä Israelista kaksikymmentäkaksi tuhatta miestä... Ja toisena päivänä israelilaiset lähenivät benjaminilaisia; niin benjaminilaiset toisena päivänä ryntäsivät Gibeasta heitä vastaan ja kaatoivat israelilaisia vielä kahdeksantoista tuhatta miestä, kaikki miekkamiehiä.

”Seuranneessa taistelussa Saatana näytti hetken aikaa olevan voitolla. Hän pystyi valehtelemaan; Jumala ei voinut valehdella. Saatana saattoi toimia tuhansin kieroin ja petollisin tavoin saavuttaakseen haluamansa, kun taas Jumalan täytyi kulkea suoraa totuuden ja vanhurskauden tietä. Hetken ajan Saatana riemuitsi näennäisestä voitosta. Mutta Jumala paljastaisi vihollisen ja hänen todellisen luonteensa.” —The Spirit of Prophecy, vol. 3, p. 77.

5. Miksi taistelussa kärsittiin niin suuria tappioita? Mistä Benjaminin heimon aloite rohjeta taisteluun veljiään vastaan oli peräisin?

Tuom. 20:18,23. Ja he nousivat ja lähtivät Beeteliin ja kysyivät Jumalalta. Israelilaiset sanoivat: "Kenen meistä on ensiksi lähdettävä taistelemaan benjaminilaisia vastaan?" Herra vastasi: "Juuda ensiksi." ...Sillä kun israelilaiset menivät ja itkivät Herran edessä iltaan asti ja kysyivät Herralta sanoen: "Onko minun vielä ryhdyttävä taisteluun veljiäni, benjaminilaisia, vastaan?" niin Herra vastasi: "Menkää heitä vastaan."

”Jeesuksen kauneuden, hyvyyden, armon ja rakkauden mietiskeleminen vahvistaa

henkisiä ja siveellisiä voimia, ja kun mieli on harjoitettu tekemään Kristuksen tekoja, olemaan kuuliainen, sinulle on tullut tavaksi kysyä: 'Onko tämä Herran tie? Miellyttääkö se Jeesusta, että teen näin?' —God's Amazing Grace, p. 264.

Herralta pyydetään jälleen neuvoa

6. Mitä israelilaiset tekivät, kun he olivat jo kahdesti kärsineet tappion?

Tuom. 20:26-28. Silloin kaikki israelilaiset, koko kansa, lähtivät ja tulivat Beeteliin ja itkivät ja istuivat siellä Herran edessä ja paastosivat sen päivän aina iltaan asti; ja he uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja Herran edessä. Ja israelilaiset kysyivät Herralta - sillä Jumalan liitonarkki oli siihen aikaan siellä, ja Piinehas, Aaronin pojan Eleasarin poika, seisoi siihen aikaan sen edessä - ja sanoivat: "Onko minun vielä lähettävä taisteluun veljiäni, benjaminilaisia, vastaan, vai onko minun siitä luovuttava?" Herra vastasi: "Lähtekää; sillä huomenna minä annan heidät sinun käsiisi."

”Kun Jumalan palvelijaksi tunnustautunut ihminen loukkaa tai vahingoittaa veljeään, hän antaa tälle väärän kuvan Jumalan luonteesta. Tehty vääryys tulee tunnustaa, se tulee myöntää synniksi, muuten ihminen ei voi olla sopusoinnussa Jumalan kanssa. Veljemme on ehkä tehnyt meille suurempaa vääryyttä kuin me hänelle, mutta se ei vähennä omaa vastuutamme. Jos Jumalan eteen tullessamme muistamme, että jollakin on jotakin meitä vastaan, meidän tulee jättää uhrilahjamme, keskeyttää rukouksemme tai kiitoksemme ja mennä tapaamaan veljeä, jonka kanssa olemme riidassa, nöyrästi tunnustaa oma syntimme ja pyytää anteeksi.” - Vuorisaarna, s. 67,68.

7. Mitä seurasi taistelusta yhdentoista heimon ja Benjaminin heimon välillä?

Mikä opetus tässä kertomuksessa on tälle päivälle?

Tuom. 20:34-36. Niin tuli kymmenentuhatta valiomiestä koko Israelista Gibeaa edustalle, ja syntyi ankara taistelu; eivätkä he huomanneet, että onnettomuus oli kohtaamassa heitä. Ja Herra antoi Israelin voittaa Benjaminin, ja israelilaiset kaatoivat sinä päivänä Benjaminista kaksikymmentäviisi tuhatta ja sata miestä, kaikki miekkamiehiä. Nyt benjaminilaiset näkivät olevansa voitettut. Mutta Israelin miehet väistyivät benjaminilaisten tieltä, sillä he luottivat väijytykseen, jonka olivat asettaneet Gibeaa vastaan.

5. Moos. 32:30. Kuinka yksi ajaisi tuhatta takaa, kuinka kaksi ajaisi pakoon kymmenentuhatta, jollei heidän kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut heitä!

1. Sam. 14:6, loppuosa. "Tule, menkäämme lähelle noiden ympärileikkaamattomain vartiostoa; ehkä Herra on tekävä jotakin meidän puolestamme, sillä ei mikään estä Herraa antamasta voittoa harvojen kautta yhtä hyvin kuin monien."

”Jokainen kuuliasuuden teko Kristukselle, jokainen itsensä kieltäminen Hänen

tähtensä, jokainen hyvin kestäetty koetus ja jokainen kiusauksesta saatu voitto on askel kohti lopullisen voiton kunniaa. Jos otamme Kristuksen oppaaksemme, Hän johtaa meidät turvallisesti perille. Pahimmankaan syntisen ei tarvitse eksyä tieltä. Yksikään vapiseva etsijä ei jää vaille mahdollisuutta kulkea puhtaassa ja pyhässä valossa. Vaikka polku on niin kapea ja pyhä, ettei syntiä voida siinä sietää, pääsy sille on varmistettu kaikille, eikä yhdenkään epäilevän, vapisevan sielun tarvitse sanoa: 'Jumala ei välitä minusta.'" —God's Amazing Grace, p. 264.

Lisätutkisteluksi

"Älä pelkästään hyväksy totuutta, ja samalla laiminlyö Kristuksen sanojen noudattamista. Totuus täytyy ottaa omaan elämään; sen täytyy tuoda ihmiset Kallion tykö, jotta he voivat kaatua Kallioon ja murtua. Silloin Jeesus voi muovata ja muotoilla heidän luonteensa oman jumalallisen luonteensa mukaiseksi. Jos haluamme kuulla Hänen äänensä, meidän on annettava hiljaisuuden vallita sydämessä. Oman minän vaatimuksia, haluja ja väitteitä on nuhdeltava, ja meidän on puettava yllemme nöyryyden viitta ja otettava paikkamme nöyrinä oppilaina Kristuksen koulussa....

Totuus toimii vain silloin, kun se toteutetaan käytännön elämässä. Jos Jumalan sana tuomitsee jonkin tavan, jota olet harjoittanut, tunteen, jota olet vaalinut, tai hengen, jota olet osoittanut, älä käänny pois Jumalan sanasta, vaan käänny pois pahoista teoistasi ja anna Jeesuksen puhdistaa ja pyhittää sydämesi. Tunnusta vikasi ja hylkää ne.... Elämme viimeisinä päivinä, jolloin erhe, joka on erittäin petollinen luonteeltaan, otetaan vastaan, ja siihen uskotaan, samalla kun totuus hylätään. Monet ajautuvat pimeyteen ja vääräuskoisuuteen, etsien virheitä Raamatusta, tuoden mukaan taikauskoisia ajatuksia, epäraamatullisia teorioita ja turhia filosofisia arvailuja; mutta jokaisen velvollisuus on etsiä perusteellista tietoa Raamatusta." —Our High Calling, p. 37.

***

23. läksy

Sapattina 7. heinäkuuta 2025

Liioittelu ja katumus

"Tunteen ei saisi kertaakaan antaa olla arviointikyvyn yläpuolella. On vaara, että jopa sallituissa asioissa mennään liiallisuuksiin, ja se, mikä ei ole sallittua, johtaa varmasti vääriin teille. Sieluja tuhoutuu, jos ei tehdä tarkkaa, vakavaa ja hienovaraista työtä, joka on vankkaa kuin kallio jokaisen ajatuksen ja periaatteen edistämisessä sekä jokaisessa pidetyssä esityksessä" —Selected Messages, book 2, p. 18.

1. Oliko Mispassa annettu vala innoituksen mukainen ja sovelias? Miten israelilaiset katuivat mentyään liian pitkälle Benjaminin heimon rankaisemisessa?

Tuom. 21. 1-3. Israelin miehet olivat vannoneet Mispassa ja sanoneet: "Ei kukaan meistä anna tyttärtään benjaminilaiselle vaimoksi." Ja kansa tuli Beeteliin, ja he istuivat siellä aina iltaan asti Jumalan edessä, korottivat äänensä ja itkivät katkerasti ja sanoivat: "Miksi, oi Herra, Israelin Jumala, on Israelissa käynyt niin, että Israelista nyt puuttuu yksi sukukunta?"

"Sallitunkin asian vieminen liiallisuuksiin tekee siitä raskaan synnin." —Testimonies for the Church, vol. 4, p. 505.

"Saatana ottaa selville ihmisluonteen kaikki heikkoudet. Hän panee merkille, mihin synteihin milläkin yksilöllä on taipumusta, ja sitten hän huolehtii siitä, ettei puutu tilaisuutta pahan taipumuksen tyydyttämiseen. Hän houkuttelee ihmisiä liiallisuuteen siinä, mikä itsessään on luvallista,... Monet ottavat halukkaasti vastaan opetuksia, jotka antavat heille vapauden seurata lihallisen sydämen kuiskeita." - Suuri taistelu, s. 544.

"Meidän tulisi pyrkiä ymmärtämään toisten heikkouksia. Me tiedämme niin kovin vähän niiden henkilöiden sydänsuruista, jotka ovat olleet pimeyden kahleissa ja joilta puuttuu tarmoa ja siveellistä voimaa. Sääliävimmissä asemassa on sellainen ihminen, joka kärsii omantunnontuskia; hän on kuin huumaantunut, horjuva ja tomuun vaipuva. Hän ei voi nähdä mitään selvästi. Mieli on sumentunut, eikä hän tiedä, mihin ryhtyä. Moni sieluparka — kadonnut, harhaan joutunut lammas — saa väärinymmärrettyä ja hylättyä kestää häpeää ja tuskaa. Hän ei voi löytää Jumalaa, ja kuitenkin hän kiihkeästi kaipaa anteeksiantoa ja rauhaa." - Kodin suuri Lääkäri, s. 147.

Ole varovainen vannoessasi valaa

2. Minkä valan israelilaiset vannoivat kiihkossaan rangaista Benjaminin heimoa?

Kuinka suuresti he katuivat aiheutettuaan niin monen benjaminilaisen kuoleman?

Tuom. 21:4-7. Varhain seuraavana päivänä kansa nousi ja rakensi sinne alttarin ja uhrasi polttouhreja ja yhteyshreja. Ja israelilaiset sanoivat: "Onko yhdessäkään Israelin sukukunnassa ketään, joka ei ole tullut seurakunnan kanssa tänne Herran eteen?" Sillä siitä, joka ei tulisi Herran luo Mispaan, oli vannottu ankara vala: "Hän on kuoleamalla rangaistava." Ja israelilaisten tuli sääli veljeensä Benjaminia, ja he sanoivat: "Tänä päivänä on yksi sukukunta hakattu pois Israelista."

"Näin, että jotkut Jumalan lapset ovat erehtyneet suhteessaan vannomiseen, ja Saatana on käyttänyt sitä hyväkseen ahdistakseen heitä ja riistääkseen heiltä heidän Herransa rahaa. Näin, etteivät Vapahtajan sanat: 'Älkää ensinkään vannoko' koske oikeudellista valaa. 'Olkoon teidän puheenne: 'On, on' tahi 'Ei, ei'. Mitä siihen lisätään, se on pahasta.' Matt. 5:34,37. Tämä koskee tavallista keskustelua. Jotkut puhuvat liioittelevasti. Toiset vannovat oman henkensä kautta, toiset päänsä kautta – yhtä varmasti kuin he elävät, yhtä varmasti kuin heillä on pää. Jotkut ottavat taivaan

ja maan todistamaan väitteensä todeksi. Jotkut toivovat, että Jumala iskisi heidät kuoliaiksi, jos eivät heidän sanansa ole tosia. Tällaisesta tavallisesta vannomisesta Jeesus varoittaa opetuslapsiaan.” - Todistusarteita 1, s. 65.

3. Minkä toisen mielivaltaisen ja epäoikeudenmukaisen määräyksen seurakuntakokous antoi? Jos he katuivat toimiaan Benjaminin heimoa vastaan, kuinka he saattoivat nyt oikeuttaa samanlaiset toimet Jaabeksen asukkaita vastaan?

Tuom. 21:8-11. Ja he kysyivät: "Onko Israelin sukukunnissa ainoatakaan, joka ei ole tullut Herran eteen Mispaan?" Ja katso, Gileadin Jaabeksesta ei ollut ketään tullut leiriin, seurakuntakokoukseen. Sillä kun kansasta pidettiin katselmus, niin katso, siellä ei ollut ketään Gileadin Jaabeksen asukkaista. Niin kansa lähetti sinne kaksitoista tuhatta sotakuntoista miestä ja käski heitä sanoen: "Menkää ja surmatkaa miekan terällä Gileadin Jaabeksen asukkaat vaimoineen ja lapsineen. Tehkää näin: kaikki miehenpuolet ja kaikki naiset, jotka ovat yhtyneet mieheen, vihkikää tuhon omiksi."

”Tarvitaan ihmisiä, joiden oikeudentunto ei salli pienimmissäkään asioissa heidän merkitä aikaansa epätarkasti tai virheellisesti — ihmisiä, jotka ymmärtävät käsittelevänsä Jumalalle kuuluvaa omaisuutta, eivätkä ottaisi senttiäkään itselleen epäoikeudenmukaisesti; ihmisiä, jotka ovat yhtä uskollisia, tarkkoja, huolellisia ja ahkeria työssään työnantajan poissa ollessa kuin hänen läsnäollessaankin, osoittaen uskollisuudellaan, etteivät he ole vain ihmisten miellyttäjiä tai silmänpalvoja, vaan omantunnon ohjaamia, uskollisia ja rehellisiä työntekijöitä, jotka tekevät oikein, ei ihmisten kiitoksen tähden, vaan koska he rakastavat ja valitsevat oikean, tuntiessaan syvää velvollisuutta Jumalaa kohtaan.” — Testimonies for the Church, vol. 3, p. 25.

Inhimillinen ajattelu

4. Mihin keinoon israelilaiset nyt turvoutuivat yrittäessään korjata tehtyä vahinkoa? Mikä oli syynä heidän ja Benjaminin heimon jakaantumiseen?

Tuom. 21:12-15. Ja Gileadin Jaabeksen asukkaista he löysivät neljäsataa nuorta naista, jotka olivat neitsyitä eivätkä olleet yhtyneet mieheen; ja he veivät nämä leiriin Siiloon, joka on Kanaanin maassa. Sitten koko kansa lähetti sanansaattajia puhumaan benjaminilaisten kanssa, jotka olivat Rimmonin kalliolla, ja tarjosi heille rauhaa. Silloin benjaminilaiset palasivat takaisin, ja heille annettiin ne naiset, jotka oli jätetty henkiin Gileadin Jaabeksen naisista. Mutta ne eivät riittäneet heille. Niin kansan tuli sääli Benjaminia, koska Herra oli tehnyt aukon Israelin sukukuntiin.

”Ei mikään ihmiskeksintö voi löytää pelastusta syntiselle sielulle. »Lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan.» »Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset.» Room. 8: 7; Matt. 15: 19. Sydämen lähteen

täytyy puhdistua, ennenkuin sen virrat voivat tulla puhtaiksi. Joka koettaa päästä taivaaseen omin teoin pitämällä lain, yrittää mahdotonta. Pelastusta ei ole kenelläkään sellaisella, jolla on vain lakiuskonto, jumalisuuden muoto. Kristityn elämä ei ole vanhan muovailemista tai parantelemista, vaan ihmislunnon uudestiluomista. Oman minän ja synnin on kuoltava ja uuden elämän alettava. Tämä muutos voidaan saada aikaan vain Jumalan Hengen tehokkaalla työllä.” - Aikakausien Toivo, s. 151.

5. Mitä ehdotettiin yrityksenä korjata se paha, joka oli tehty, ja samalla pitää aiempi vala?

Tuom. 21:16-19. Ja kansan vanhimmat sanoivat: "Mitä meidän on tehtävä, että jäljelle jääneet saisivat vaimoja? Sillä ovathan naiset hävitetyt Benjaminista." Ja he sanoivat: "Pelastuneiden perintöomaisuus on jäävä Benjaminille, ettei yksikään sukukunta häviäisi Israelista. Mutta itse me emme voi antaa heille tyttäriämme vaimoiksi, sillä israelilaiset ovat vannoneet ja sanoneet: kirottu olkoon se, joka antaa vaimon benjaminilaiselle." Niin he sanoivat: "Katso, joka vuosi vietetään Herran juhla Siilossa, joka on pohjoiseen päin Beetelistä, auringonnousuun päin siitä valtatiestä, joka vie Beetelistä Sikemiin, ja etelään päin Lebonasta."

”Juutalaisten ymmärryksen mukaan kolmas käsky kielsi Jumalan nimeen vannomisen, mutta he ajattelivat, että heillä oli lupa vanna muulla tavalla. Vannominen oli yleistä heidän keskuudessaan. Mooseksen välityksellä heitä oli kielletty vannomasta väärin, mutta heillä oli lukuisia keinoja välttää valan sitovuudelta. He eivät pelänneet karkeatakaan kielenkäyttöä eivätkä väärin vannomista kunhan he vain saattoivat puolustella sitä jollakin lainopillisella verukkeella.” - Vuorisaarna, s. 75.

Virheen korjaaminen tekemällä toinen virhe

6. Onko oikein yrittää saada vaimo sieppaamalla? Mitä oli nähtävissä israelilaisten ajatuksen kulussa?

Tuom. 21:20-22. Ja he käskivät benjaminilaisia sanoen: "Menkää ja asettukaa väijyksiin viinitarhoihin. Kun näette Siilon tyttären tulevan ulos karkeloimaan, niin rynnätkää viinitarhoista ja ryöstäkää jokainen itsellenne vaimo Siilon tyttäristä ja lähtekää Benjaminin maahan. Ja kun heidän isänsä tai veljensä tulevat valittamaan meille, niin me sanomme heille: 'Lahjoittakaa heidät meille, sillä ei kukaan meistä ole ottanut sodassa vaimoa. Ettehän te ole itse antaneet niitä heille; muuten olisitte joutuneet vikaapäiksi.'"

”Paras tapa käsitellä erehdystä on esittää totuus ja antaa hurjien ajatusten hiipua jäätyään huomiotta. Totuuden rinnalla erehdyksen heikkous tulee ilmeiseksi jokaiselle järkevälle mielelle. Mitä enemmän vastustajien ja niiden, jotka nousevat keskuudessamme peittämään sieluja, virheellisiä väitteitä toistetaan, sitä paremmin

erheen asiaa edistetään. Mitä enemmän julkisuutta Saatanan ehdotuksille annetaan, sitä tyytyväisempi on hänen saatanallinen majesteettinsa, sillä pyhittämättömät sydämet ovat valmiita vastaanottamaan akanat, joita hän heille tarjoaa. Joudumme kohtaamaan tällaisia vaikeuksia jopa seurakunnassa. Ihmiset tekevät maailmasta atomin ja atomista maailman.” —Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 165.

7. Mitä voitiin nähdä kaikessa tapahtuneessa inhimillisessä manipuloinnissa? Mikä katkera toteamus annettiin Tuomarien kirjan lopussa?

Tuom. 21:23-25. Benjaminilaiset tekivät niin ja ottivat lukumääränsä mukaan itselleen vaimoja karkeloivien joukosta, ryöstäen heidät. Sitten he palasivat perintöosaansa ja rakensivat uudestaan kaupungit ja asettuivat niihin. Silloin israelilaisetkin vaelsivat sieltä, kukin sukukuntaansa ja sukuunsa, ja menivät sieltä kukin perintöosallensa. Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein.

”Ihmisiltä ei voi odottaa, että he näkevät heti totuuden edun verrattuna vaalimaansa erheeseen. Paras tapa paljastaa erheen virheellisyys on esittää todisteet totuuden puolesta. Tämä on suurin nuhde, jonka erheelle voi antaa. Hälvennä mieliä peittävä pimeyden pilvi heijastamalla vanhurskauden Auringon kirkasta valoa.” —Pacific Union Recorder, October 23, 1902.

Lisätutkisteluksi

”Älä koskaan unohda, että olet täysin riippuvainen Jumalasta; ja jos olet hetkenkin luottamatta Hänen armoonsa, pitämättä sydäntä avoimna saadaksesi viisautta, joka ei ole maasta lähtöisin, olematta varma, että ilman Kristusta et voi tehdä mitään, et pysty erottamaan tavallista tulta pyhästä tulesta. Kielletyt sanat lipsahtavat huuliltasi tuhoamaan toivon ja rohkeuden ja uskon. Näin on kirjoitettu taivaan kirjoissa: 'Sinun sanasi eivät olleet Jumalan innoittamia, vaan vihollisen, joka haavoitti Kristusta Hänen hankkimansa omaisuuden muodossa. Äärettömän arvokkaita sieluja kohdeltiin välinpitämättömästi, käännyttiin pois, jätettiin ponnistelemaan kiusauksissa ja pakotettiin Saatanan maaperälle.’” —Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 350.

”»Tee se, niin sinä saat elää», Jeesus sanoi. Hän esitti lain jumalallisena kokonaisuutena ja opetti, ettei ole mahdollista pitää yhtä käskyä ja rikkoa toista, sillä sama periaate sisältyy niihin kaikkiin. Ihmisen kohtalon määrää hänen kuuliaisuuksensa koko laille. Korkein rakkaus Jumalaa ja puolueeton rakkaus lähimmäistä kohtaan ovat ne periaatteet, joita elämässä on noudatettava.” - Aikakausten Toivo, s. 479.

***

Kertomus Ruutista

”Israelin lasten tuli vallata koko se alue, jonka Jumala määräsi heille. Ne kansat, jotka kieltäytyivät kumartamasta ja palvelemasta oikeata Jumalaa, oli karkotettava. Mutta Jumalan tarkoitus oli, että kun Israel ilmaisisi hänen luonnettaan, se vetäisi ihmisiä hänen puoleensa. Evankeliumin kutsu tuli esittää koko maailmalle. Opettamalla uhripalvelusta heidän tuli korottaa Kristus kansojen nähtäväksi, ja kaikki, jotka katsoisivat häneen, jäisivät eloon. Kaikkien, jotka kanaanilaisen Raahabin ja mooabilaisen Ruutin tavoin kääntyvät epäjumalanpalveluksesta kumartamaan oikeaa Jumalaa, tuli liittyä hänen valittuun kansaansa. Israelin lukumäärän lisääntyessä heidän tuli avartaa rajojaan, kunnes heidän valtakuntansa käsittäisi koko maailman.” - Kristuksen vertaukset, s. 212.

1. Mikä Ruutin kirjassa kerrottu kokemus tapahtui tuomarien aikana? Kun perhe muutti Mooabin maahan nälänhädän aikana, mitä tapahtui Elimelekillä, Noomin aviomiehelle?

Ruut 1:1-3. Siihen aikaan kun tuomarit hallitsivat, tuli nälänhätä maahan. Silloin muuan Juudan Beetlehemien mies lähti sieltä ja asettui vaimonsa ja kahden poikansa kanssa muukalaisena asumaan Mooabin maahan. Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa nimi Noomi ja hänen kahden poikansa nimet Mahlon ja Kiljon; he olivat efratilaisia Juudan Beetlehemistä. Niin he tulivat Mooabin maahan ja oleskelivat siellä. Ja Elimelek, Noomin mies, kuoli, ja Noomi jäi jälkeen kahden poikansa kanssa.

”Kristityt eivät voi puolustella tekoaan salliessaan leskien huutojen ja orpojen rukousten nousevan taivaaseen näiden kärsimän puutteen takia, kun runsaskätinen Kaitselmus on antanut kristittyjen käsiin yltäkylläisyyden näiden tarpeiden täyttämiseksi. Älköön leskien ja isättömien huudot vetäkö taivaan kosta kansamme ylle. Tunnustautuneessa kristillisessä maailmassa käytetään tarpeettomaan prameiluun, koruihin ja koristeisiin niin paljon rahaa, että sillä voitaisiin täyttää kaikkien nälkäisten tarpeet ja vaatetta alastomat kaupungeissamme ja kylissämme; ja silti näiden nöyrän ja sävyisän Jeesuksen seuraajiksi tunnustautuvien ei tarvitsisi riistää itseltään sopivaa ruokaa tai mukavia vaatteita. Mitä nämä seurakunnan jäsenet sanovat, kun he kohtaavat Jumalan päivänä ne köyhät, kärsivät, lesket ja orvot, jotka ovat kokeneet ankaraa puutetta elämän välttämättömistä asioista, samalla kun nämä Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvat käyttivät tarpeettomiin vaatteisiin ja turhiin koristeisiin — jotka Jumalan Sana nimenomaan kieltää — niin paljon, että sillä olisi voitu täyttää kaikki näiden tarpeet?” —Review and Herald, November 21, 1878.

Poikien avioliitot ja kuolemat

2. Mitä tapahtui Noomin kahdelle pojalle, Mahlonille ja Kiljonille? Kuinka musertavia näiden tapausten on täytynyt olla Noomille ja hänen kahdelle miniälleen?

Ruut. 1:4,5. Nämä ottivat itselleen moobilaiset vaimot; toisen nimi oli Orpa ja toisen nimi Ruut. Ja he asuivat siellä noin kymmenen vuotta. Ja myös nuo molemmat, Mahlon ja Kiljon, kuolivat, niin että vaimo jäi yksin jälkeen kahdesta pojastaan ja miehestään.

”Kun rukoilemme: »Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme», rukoilemme myös muiden emmekä vain itsemme puolesta. Lisäksi myönnämme ettei se, minkä saamme Jumalalta, kuulu ainoastaan meille. Jumala antaa meille luottaen siihen, että me ruokimme nälkäisiä. Hyvydessään hän on varautunut pitämään huolta köyhistä. (Ps. 68: 11). Hän sanoo: »Kun laitat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita — Vaan kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita; niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhurskasten ylönousemuksessa» (Luuk. 14: 12-14).” - Vuorisaarna, s. 121.

3. Kuultuaan, että nälänhätä Kanaanissa oli loppunut, minkä päätöksen Noomi teki? Mitä hän neuvoi miniöitään tekemään?

Ruut. 1:6-8. Silloin hän nousi miniöineen palataksensa takaisin Mooabin maasta, sillä hän oli kuullut Mooabin maassa, että Herra oli pitänyt kansastansa huolen ja antanut sille leipää. Niin hän lähti yhdessä molempien miniöinsä kanssa siitä paikasta, jossa oli oleskellut. Ja heidän tietä käydessään matkalla Juudan maahan sanoi Noomi molemmille miniöillensä: "Menkää, palatkaa kumpikin äitinne kotiin. Herra tehköön teille laupeuden, niinkuin te olette vainajille ja minulle tehneet.

”Yksilölliset, jatkuvat ja yhtenäiset ponnistelut tuovat menestyksen palkinnon. Niiden, jotka haluavat tehdä paljon hyvää maailmassamme, on oltava valmiita tekemään se Jumalan tavalla, tekemällä pieniä asioita. Se, joka pyrkii saavuttamaan korkeimmat saavutusten huiput tekemällä jotain suurta ja ihmeellistä, ei saa tehtyä mitään. Tasainen edistyminen hyvässä työssä, uskollisen palveluksen toistaminen usein, on Jumalan silmissä arvokkaampaa kuin yhden suuren työn tekeminen, ja se tuo Hänen lapsilleen hyvän maineen, antaen leimansa heidän ponnisteluilleen. Ne, jotka ovat uskollisia Jumalan heille määräämissä tehtävissään, eivät ole ailahtelevia, vaan vakaamielisiä, raivaten tietään läpi sekä pahojen että hyvien todistelujen. He ovat valmiina sopivalla ja sopimattomalla ajalla.” —Letter 122, 1902; Evangelism, pp. 329, 330.

Ruutin jalo valinta

4. Kuinka Ruut vastasi Noomin neuvon? Mitä hän päätti?

Ruut 1:15-18. Ja Noomi sanoi: "Katso, kälysi on kääntynyt takaisin oman kansansa ja jumalansa luo, käännä sinäkin kälysi kanssa." Mutta Ruut vastasi: "Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois sinun tyköäsi. Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin menen, ja mihin sinä jäät, sinne minäkin jään; sinun kansasi on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani. Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne tulla haudatuksi. Herra rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu kuin kuolema erottaa meidät." Kun Noomi näki, että hän oli lujasti päättänyt seurata häntä, ei hän enää puhunut siitä hänen kanssansa.

"Näin Salomolle ja hänen kansalleen annettiin mitä ihmeellisin tilaisuus tuoda esiin oikean Jumalan luonne niin selvästi, että ihmiset kaikista kansoista oppisivat kunnioittamaan ja tottelemaan kuningasten Kuningasta. Evankeliumin kutsu oli tarkoitettu annettavaksi koko maailmalle. Uhripalveluksen opetusten kautta Kristusta oli korotettava kansakuntien edessä, ja kaikki, jotka katsoisivat Häneen, saisivat elää. Kaikkien, jotka kanaanilaisen Rahabin ja mooabilaisen Ruutin tavoin kääntyivät epäjumalanpalveluksesta todellisen Jumalan palvelemiseen, tuli liittyä hänen valittuun kansaansa. Israelin lukumäärän kasvaessa heidän tuli laajentaa rajojaan, kunnes heidän valtakuntansa käsittäisi koko maailman." —Review and Herald, January 25, 1906.

5. Mitä Ruutin piti tehdä selviytyäkseen sen jälkeen, kun hän ja hänen anoppinsa olivat saapuneet Israeliin varattomina? Kenen pellolle hän meni poimimaan tähtiä?

Ruut 2:1-3. Noomilla oli miehensä puolelta sukulainen, hyvin varakas mies, Elimelekin sukua, nimeltä Boos. Ja mooabilainen Ruut sanoi Noomille: "Anna minun mennä pellolle poimimaan tähtiä jonkun jäljessä, jonka silmien edessä saan armon." Noomi vastasi hänelle: "Mene, tyttäreni!" Niin hän lähti ja meni poimimaan eräälle pellolle leikkuuväen jäljessä; ja hänelle sattui niin, että se peltopalsta oli Booan, joka oli Elimelekin sukua.

"Muinaisina aikoina Aabraham, Iisak, Jaakob, nöyrä ja viisas Mooses sekä monella tapaa pystyvä Joosua kiinnitettiin kaikki Jumalan palvelukseen. Mirjamin musiikkia, Deboran rohkeutta ja hurskautta, Ruutin sukulaisrakkautta, Samuelin tottelevaisuutta ja kuuliaista uskoa, Elisan ankaraa uskollisuutta sekä Elisan hellyttävää ja hillitsevää vaikutusta — kaikkea tätä tarvittiin. Samoin nytkin kaikkien, joita Jumala on siunannut, tulee vastalahjaksi ryhtyä todella kaikilla lahjoillaan edistämään hänen valtakuntansa asiaa ja todella palvelemaan hänen nimensä kunniaksi." - Kristuksen vertaukset, s, 221.

6. Mihin Ruut pyysi luvan? Kun Boos, pellon omistaja, tuli, hän kysyi palvelijaltaan, kuka nainen oli. Kuultuaan hänestä, mitä Boos sanoi?

Ruut. 2:4-8. Ja katso, Boos tuli Beetlehemistä, ja hän sanoi leikkuuväelle: "Herra

olkoon teidän kanssanne!" He vastasivat hänelle: "Herra siunatkoon sinua!" Sitten Booas sanoi palvelijallensa, joka oli leikkuuväen päällismiehenä: "Kenen tuo nuori nainen on?" Palvelija, joka oli leikkuuväen päällismiehenä, vastasi ja sanoi: "Se on se nuori mooabitar, joka tuli Noomin mukana Mooabin maasta.

”Raamattu on ilmoitus jumalallisesta tahdosta ja Jumalan tarkoituksesta. Ne, jotka seuraavat sen opetuksia, ovat Kristuksen sanojen tekijöitä, ja tällä tavoin he tuovat hyvää ainesta luonteensa rakentamiseen. Kuunnelkaamme innoituksen sanoja, jotka kehottavat meitä 'olemaan armahtavia ja nöyriä.' Booas edusti kristityn herrasmiehen luonnetta. Aivan kuten Abraham, hän ohjasi talouttaan pitämään Herran tiet, tekemään oikeutta ja vanhurskautta. Hän osoitti kohteliaisuutta kaikkia palvelijoitaan kohtaan, ja kun hän kulki työmiestensä keskellä pellolla, hän sanoi leikkuumiehille: 'Herra olkoon teidän kanssanne.' Ja he vastasivat hänelle: 'Herra siunatkoon sinua.' Tässä on opetus sekä isännille että palvelijoille, työnantajille ja työntekijöille. Palvelijoiden sydämet vahvistuvat tekemään oikein ja olemaan uskollisia isännille, jotka osoittavat heille kunnioittavaa ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta. Kristittyjen tulisi olla maailman kohteliaimpia ihmisiä.” —The Home Missionary, December 1, 1894.

Siunattu avioliitto Booakselle

7. Kuinka Ruutia siunattiin hänen anoppinsa kanssa? Mihin kuninkaalliseen sukulinjaan hän tuli osaksi, vaikka oli Mooabin maasta oleva ulkomaalainen?

Ruut. 4:13-17. Ruut sanoi: "Minä olen saanut armon sinun silmiesi edessä, herrani, sillä sinä olet lohduttanut minua ja puhutellut palvelijatartasi ystävällisesti, vaikka en ole yhdenkään sinun palvelijataresi vertainen." Ruoka-ajan tultua Booas sanoi hänelle: "Käy tänne ruualle ja kasta palasesi hapanviiniin." Niin Ruut istui leikkuuväen viereen; ja Booas pani hänen eteensä paahdettuja jyviä, niin että hän söi tarpeeksensa ja jäi tähteeksikin. Kun hän sitten nousi poimimaan, käski Booas palvelijoitaan sanoen: "Hän saa poimia myöskin lyhteiden väliltä; ja te ette saa loukata häntä. Voittepa vetää sitomistakin joitakin tähkiä ja jättää ne hänen poimittavikseen; ja te ette saa nuhdella häntä." Niin Ruut poimi pellolla iltaan asti; sitten hän pui, mitä oli saanut poimituksi, ja siitä tuli noin eefa-mitan verta ohria.

”Jumalakunnioitti suuresti Iisakia tehden hänestä niiden lupausten perijän, joiden kautta maailmaa oli määrä siunata; mutta ollessaan nelikymppinen hän alistui isänsä arviointikyvyn alle, kun tämä määräsi kokeneen, jumalaapelkäävän palvelijansa valitsemaan hänelle vaimon. Tämän avioliiton tulos, kuten Raamatussa esitetään, on lempeä ja kaunis kuva kodin onnesta: 'Iisak vei Rebekan äitinsä Saaran teltaan, otti Rebekan vaimokseen, ja rakasti häntä; ja Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoleman jälkeen.’ —Conflict and Courage, p. 58.

Lisätutkisteluksi

”Jumala ei anna Henkeään niille, jotka eivät käytä taivaallista lahjaa. Mutta ne, jotka irrottautuvat itsestään ja pyrkivät valaisemaan, rohkaisemaan ja siunaamaan muita, saavat lisää kykyjä ja voimaa käytettäväkseen. Mitä enemmän valoa he jakavat, sitä enemmän he saavat.” —The Southern Watchman, October 31, 1905.

***

25. läksy

Sapattina 21. kesäkuuta 2025

Eeli – pappi ja tuomari

”Eeli oli pahoin erehtynyt sallimalla poikiensa päästä pyhään virkaan. Antamalla heille periksi ensin yhdessä ja sitten muissakin sääntöjen kohdassa hän vähitellen sokaistui, niin ettei huomannut heidän syntejään. Mutta lopulta he menivät pahuudessaan niin pitkälle, ettei hän voinut enää olla näkemättä poikainsa rikoksia. Kansa moitti heidän väkivaltaisuuttaan, ja se suretti ja huoletti ylipappia. Hän ei enää uskaltanut vaieta. Mutta hänen poikansa olivat oppineet ajattelemaan vain itseään eivätkä nytäkään välittäneet kenestäkään muusta. He kyllä näkivät isänsä murheen, mutta se ei liikuttanut heitä. He kuuluivat kyllä isänsä lempeät kehotukset, mutta ne eivät vaikuttaneet heihin, eivätkä he muuttaneet huonoja tapojaan, vaikka heitä varoitettiin syntiensä seurauksista. Jos Eeli olisi käsitellyt kurittomia poikiaan oikeudenmukaisesti, heidät olisi erotettu pappisvirastaan ja tuomittu kuolemaan. Jotteivät he näin tulisi julkisesti häväistyiksi ja tuomituiksi, hän salli heidän pysyä tuossa korkeasti pyhässä luottamustoimessaan. Hän salli heidän yhä turmella Jumalan pyhää palvontaa ja vahingoittaa totuuden asiaa niin, että seuraukset ulottuivat vuosikausiksi eteenpäin. Mutta Jumala puuttui asiaan, kun Israelin tuomari laiminlöi tehtävänsä.” - Patriarkat ja profeetat, s. 563.

1. Kuka oli pappi, joka hoiti virkaa Jumalan huoneessa, kun Samuel syntyi?

1. Sam. 1:9, alkuosa. Kun he sitten olivat syöneet ja juoneet Siilossa ja pappi Eeli istui istuimellaan Herran temppelin ovenpielessä

”Samuel oli jätetty Eelin hoitoon, ja herttaisella luonteellaan hän herätti iäkkään ylipapin lämpimän kiintymyksen. Hän oli ystävällinen, aulis, tottelevainen ja kunnioittava. Omien poikiensa uppiniskaisuudesta kiusaantunut Eeli tunsi pääsevänsä holhottinsa seurassa rentoutumaan ja saavansa lohtua ja siunausta. Samuel oli avulias ja herttainen, eikä yksikään isä ole koskaan rakastanut lastaan hellemmän kuin Eeli tätä nuorukaista. Oli merkittävää, että maan ylimmän virkamiehen ja yksinkertaisen lapsen välillä saattoi vallita niin lämmin kiintymys. Korkean ikänsä heikentämä Eeli sai alinomaa surra ja harmitella poikiensa hillitöntä menoa ja hakeutui saamaan

lohtua Samuelilta.” - Patriarkat ja profeetat, s. 558,559.

2. Kun pappi kuuli Hannan suuresta toiveesta ja tuskasta, minkä siunauksen hän lausui?

1. Sam. 1:17. Eeli vastasi ja sanoi: "Mene rauhaan, Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet häneltä pyytänyt."

”Tuskaisena ja hämmästyneenä Hanna vastasi lempeästi: »Ei, herrani, minä olen murheen raskauttama vaimo; viiniä ja väkijuomaa en ole juonut, vaan minä vuodatin sydämeni Herran eteen. Älä pidä palvelijatartasi kelvottomana naisena, sillä tuskani ja suruni suuruuden tähden minä olen näin kauan puhunut.» Ylimmäinen pappi liikuttui tästä kovin, sillä hän oli Jumalan mies. Nyt hän ei enää nuhdellut, vaan lausui siunauksen: »Mene rauhaan, Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet häneltä pyytänyt.»” - Patriarkat ja profeetat, s. 555,556.

3. Minkä uutisen Hanna kertoi Eelille, kun hän meni seuraavan kerran pyhäkköön? Minkä siunauksen pappi lausui Elkanalle ja hänen vaimolleen?

1. Sam. 1:26-28; Ja Hanna sanoi: "Oi, herrani, niin totta kuin sinä elät, herrani, minä olen se vaimo, joka seisoin tässä sinun luonasi rukoillen Herraa. Tätä poikaa minä rukoilin; Herra antoi minulle, mitä häneltä pyysin. Sentähden myös minä suostun antamaan hänet Herralle: kaikiksi elinpäivikSENSÄ hän olkoon Herralle annettu." Ja Samuel rukoili siellä Herraa.

1. Sam. 2:20. Silloin Eeli aina siunasi Elkanan ja hänen vaimonsa ja sanoi: "Herra antakoon sinulle lapsen tästä vaimosta sen sijaan, jonka hän on suostunut antamaan Herralle"; sitten he menivät kotiinsa.

”Hanna rukoili ja luotti; ja hänen pojassaan Samuelissa hän antoi Israelin Jumalalle mitä kalleimman aarteen – hyödyllisen miehen, jolla oli hyvin muodostunut luonne, joka oli luja kuin kallio, periaatteiden ollessa kyseessä.” —Testimonies for the Church, vol. 5, p. 304.

”Kaikille on annettu mahdollisuus kehittää luonnetta. Kaikki voivat täyttää heille määrätyn paikan Jumalan suuressa suunnitelmassa. Jumala hyväksyi Samuelin hänen varhaisimmasta lapsuudestaan saakka, koska hänen sydämensä oli puhdas. Hänet oli annettu Jumalalle, pyhitettynä uhrina, ja Herra teki hänestä valon kanavan. Jos nykyajan nuoret pyhittävät itsensä kuten Samuel aikoinaan, Herra hyväksyy heidät ja käyttää heitä työssään. He voivat sitten sanoa elämästään Psalmistan tavoin: 'Jumala, sinä olet opettanut minua hamasta nuoruudestani, ja yhä vielä minä sinun ihmeitäsi julistan.' Ps. 71:17.” —Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 537.

Eeli ja hänen poikansa

2. Surullista kyllä, mitä Raamattu kertoo Eelin pojista? Miten hän nuhteli heitä saatuaan tietää heidän pahoista teoistaan?

1. Sam. 2:22-25. Mutta Eeli oli käynyt hyvin vanhaksi; ja kun hän sai kuulla, mitä hänen poikansa tekivät kaikelle Israelille, ja että he makasivat niiden naisten kanssa, jotka toimittivat palvelusta ilmestymäjän ovella, sanoi hän heille: "Miksi te sellaista pahaa teette, mitä minä teistä kuulen kaikelta tältä kansalta? Ei niin, poikani! Ei ole hyvä se huhu, jonka minä kuulen kulkevan Herran kansan seassa. Jos ihminen rikkoo ihmistä vastaan, niin Jumala voi olla hänellä välittäjänä; mutta jos ihminen rikkoo Herraa vastaan, niin kuka voi ruveta hänelle välittäjäksi?" Mutta he eivät kuulleet isäänsä, sillä Herra tahtoi surmata heidät.

"Eelin pojat eivät tajunneet tämän esikuvallisen toimituksen juhlaavaa arvokkuutta, vaan miettivät vain, miten pääsisivät parhaiten nauttimaan siitä. He eivät tyytyneet omaan osaansa yhteysuhreista, vaan vaativat vielä enemmän, ja kun vuotuisissa juhlissa näitä uhreja suoritettiin suuret määrät, saattoivat papit näin rikastua kansan kustannuksella. He eivät ainoastaan vaatineet itselleen suurempia osuuksia, vaan eivät malttaneet odottaa sitäkään, että rasva olisi ensin poltettu uhriksi Jumalalle. Mikä pala heitä miellytti, sen he itsepintaisesti vaativat itselleen vaikka väkipakolla." - Patriarkat ja profeetat, s. 562.

5. Kuinka hyvin Eeli onnistui pitämään poikiaan kurissa ja korjaamaan heidän käytöstään?

1. Sam. 3:13. Minä ilmoitan hänelle, että minä tuomitsen hänen sukunsa ikuisiksi ajoiksi sen rikoksen tähden, kun hän tiesi poikiensa pilkkaavan Jumalaa eikä pitänyt heitä kurissa.

"Israelin pappina ja tuomarina hän ei suinkaan ollut tietämätön siitä, miten hänen oli hillittävä ja hallittava lapsia, jotka Jumala oli antanut hänen hoitoonsa. Mutta Eeli kaihtoi tätä velvollisuutta, koska se edellytti hänen joutuvan olemaan toista mieltä heidän kanssaan, rankaisemaan heitä ja kieltämään heiltä jotakin. Miettimättä sen enempiä menettelynsä hirveitä seurauksia hän antoi lapsilleen myöten kaikessa mitä he halusivat eikä kasvattanut heitä päteviksi hoitamaan Jumalan palvelustehtäviä tai edes arkielämän toimiaan.... . Mutta Eeli salli lastensa hallita häntä. Isästä tuli lastensa alainen. Hänen poikiensa elämässä ilmeni rikkomuksen kirous turmeluksena ja pahuutena. He eivät oikealla tavalla arvostaneet Jumalan luonnetta eivätkä hänen lakinsa pyhyyttä. Hänen palvelemistaan he pitivät arkisena asiana. Pienestä pitäen he olivat saaneet olla mukana pyhäkössä ja tottua sen palveluksiin, mutta sen sijaan että heidän kunnioituksensa olisi lisääntynyt, heillä ei lopulta ollut mitään käsitystä niiden pyhyydestä eikä merkityksestä. Isä ei ollut vaatinut heitä kunnioittamaan arvoaltaansa ja pyhäkön juhllisia palveluksia, ja miehiksi vartuttuaan he olivat jo täysin epäilyjen ja kapinamielen vallassa." - Patriarkat ja profeetat, s. 561,562.

6. Kun Eelin pojat hylkäsivät täysin isänsä nuhteet, eikä hänellä ollut enää mahdollisuutta vaikuttaa heihin ja oikaista heitä, minkä ennustuksen Herra

antoi ylimmäiselle papille?

1. Sam. 2:30-34. Sentähden Herra, Israelin Jumala, sanoo: Minä olen tosin sanonut: sinun sukusi ja sinun isäsi suku saavat vaeltaa minun edessäni iäti. Mutta nyt Herra sanoo: Pois se! Sillä minä kunnioitan niitä, jotka minua kunnioittavat; mutta jotka minut ylenkatsovat, ne tulevat halveksituiksi. Katso, päivät tulevat, jolloin minä katkaisen sinun käsivartesi ja sinun isäsi suvun käsivarren, niin ettei kukaan sinun suvussasi elä vanhaksi. Ja sinä saat nähdä minun asuntoni olevan puutteessa huolimatta kaikesta siitä hyvästä, mikä tulee Israelille. Eikä kukaan sinun suvussasi ole koskaan elävä vanhaksi. Kuitenkaan minä en hävitä kaikkia sinun omaisiasi alttariltani, niin että sammuttaisin sinun silmäsi ja näännyttäisin sielusi; mutta kaikki sinun suvussasi kasvaneet kuolevat miehiksi tultuaan. Ja merkinä tästä on sinulla oleva se, mitä kahdelle pojalle, Hofnille ja Piinehaalle, tapahtuu: he kuolevat molemmat samana päivänä.

”Jumala syytti Eeliä siitä, että tämä kunnioitti poikiaan enemmän kuin häntä. Jumala oli säättänyt uhrin Israelille siunaukseksi, mutta Eeli oli sallinut niiden tulla inhottaviksi sen sijaan, että olisi saattanut poikansa häpeään paljastamalla heidän riettaat ja iljettävät tekonsa. Ne jotka omien taipumustensa mukaisesti ja sokeasta kiintymyksestä lapsiinsa antavat heidän noudattaa itsekkäitä mielihalujaan eivätkä Jumalan arvovaltaan vedoten nuhtelee synnistä ja oikaise vääryyttä, ilmaisevat kunnioittavansa jumalattomia lapsiaan enemmän kuin Jumalaa. He ovat enemmän huolissaan oman maineensa säilyttämisestä kuin Jumalan kirkastamisesta, ja he haluavat olla mieluummin mieliksi lapsilleen kuin miellyttää Herraa ja varjella hänen palvontaansa kaikelta mahdolliselta pahalta.” - Patriarkat ja profeetat, s. 564.

Pappi ja tuomari

7. Mitä virkaa Eeli hoiti pappistehtävien lisäksi? Kuinka kauan hän hoiti tätä vastuunalaista tehtävää?

1. Sam. 4:16-18. Ja mies sanoi Eelille: "Minä tulen sotarinnasta; olen tänä päivänä paennut sotarinnasta." Niin hän kysyi: "Miten on asiat, poikani?" Sanansaattaja vastasi ja sanoi: "Israel on paennut filistealaisia, ja kansan mieshukka on suuri; myöskin sinun molemmat poikasi, Hofni ja Piinehas, ovat saaneet surmansa, ja Jumalan arkki on ryöstetty." Kun hän mainitsi Jumalan arkin, kaatui Eeli istuimeltaan taapain portin viereen, taittoi niskansa ja kuoli; sillä hän oli vanha ja raskas mies. Ja hän oli ollut tuomarina Israelissa neljäkymmentä vuotta.

”Eeli oli Israelissa pappina ja tuomarina. Hän oli Jumalan kansan korkeimpana ja vastuullisimpana virkamiehenä. Koska hän oli Jumalan valitsema pyhään pappistehtäväänsä ja hoitamaan valtakunnan ylimmän tuomarin virkaa, häntä pidettiin esimerkillisenä ja hänellä oli suuri vaikutusvalta Israelin heimoihin. Mutta vaikka hänet oli asetettu hallitsemaan kansaa, hän ei hallinnut omaa perhettään. Eeli oli peräänantavainen isä. Rauhaa ja mukavuutta rakastavana hän ei viitsinyt arvo

valtaisesti ruveta oikomaan lastensa huonoja tapoja ja haluja. Nuhtelematta tai kurittamatta heitä hän alistui heidän tahtoonsa ja antoi heidän tehdä mitä mielivät. Sen sijaan, että olisi pitänyt poikiensa kasvatusta erittäin tärkeänä tehtävänä, hän vähätteli koko asiaa.” - Patriarkat ja profeetat, s. 561.

Lisätutkisteluksi

”Koska Eeli oli Israelin pappi ja tuomari, piti Jumala häntä vastuussa kansansa siveellisestä ja uskonnollisesta tilasta ja varsinkin poikiensa luonteesta. Hänen olisi ensin pitänyt lempeästi koettaa hillitä pahuutta, mutta ellei tästä olisi ollut apua, hänen olisi pitänyt lopettaa vääryys miten ankarilla keinoilla tahansa. Hän pahoitti Herran mielen, kun ei nuhdellut synnistä eikä rangaissut syntistä oikeudenmukaisesti. Jumala ei enää voinut luottaa siihen, että Eeli saattoi pitää Israelin puhtaana. Ne jotka eivät uskalla nuhdella vääryydestä tai jotka velttoudesta tai välinpitämättömyydestä eivät edes vakavasti yritä puhdistaa perhettään tai Jumalan seurakuntaa, vedetään vastuuseen siitä pahasta, jota heidän velvollisuutensa laiminlyöminen saattaa aiheuttaa. Olemme aivan yhtä vastuulliset niistä väärinkäytöksistä, joista olisimme voineet ehkäistä toisia vanhempien tai seurakunnallisella arvovallallamme, kuin jos olisimme itse tehneet ne.” - Patriarkat ja profeetat, s. 564,565.

***

Tänään luetaan lähetykertomus Hondurasista

26. läksy

Sapattina 28. kesäkuuta 2025

Samuel – pappi, profeetta ja tuomari

”Joosuan ajoista lähtien kukaan ei ollut hoitanut hallitusasioita niin viisaasti ja menestyksekkäästi kuin Samuel. Jumala oli asettanut hänet tuomarin, profeetan ja papin virkaan. Hän oli toiminut väsymättömän ja epäitsekään innokkaasti kansansa hyväksi, ja hänen viisaan johtonsa alaisena valtio olikin menestynyt. Hän palautti järjestyksen, edisti jumalisuutta ja sai joksikin aikaa tyytymättömätkin vaikenemaan. Mutta ikäännyttyään profeetan oli pakko jakaa hallintotehtäviä muillekin, ja hän nimitti kaksi poikaansa apulaisikseen. Samuelin hoitaessa virkatehtäviään Raamassa nämä nuoret miehet pitivät toimipaikkanaan Beersebaa ja jakoivat kansalle oikeutta maan etelärajan lähetyvillä.” - Patriarkat ja profeetat, s. 591.

Viran hoitaminen Herran edessä

1. Mitä palvelusta Samuel hoiti alusta asti, kun hän oli vasta poikanen?

1. Sam. 3:1. Ja poikanen Samuel palveli Herraa Eelin johdolla; mutta Herran sana oli harvinainen siihen aikaan, eivätkä näyt olleet tavallisia.

”Vaikka hänet tuotiin jo nuorena palvelemaan pyhäkössä, hän sai jo silloin osallistua

jumalanpalveluksiin ja tehdä niissä jotakin kykyjensä mukaan. Nämä tehtävät olivat aluksi hyvin vähäisiä eivätkä aina niin miellyttäviäkään. Mutta hän suoritti kaiken parhaansa mukaan ja auliisti.” - Patriarkat ja profeetat, s. 559.

Kutsuttuna profeetaksi

2. Minkä kutsun Samuel sai palvellessaan pyhäkössä?

1. Sam. 3:4,5,10,11. että Herra kutsui Samuelia. Hän vastasi: "Tässä olen." Ja hän riensi Eelin tykö ja sanoi: "Tässä olen, sinä kutsuit minua." Mutta hän vastasi: "En minä kutsunut; pane jälleen maata." Ja hän meni ja pani maata.... Niin Herra tuli ja seisoi ja huusi niinkuin edellisilläkin kerroilla: "Samuel, Samuel!" Samuel vastasi: "Puhu, palvelijasi kuulee." Ja Herra sanoi Samuelille: "Katso, minä teen Israelissa sellaisen teon, että joka sen kuulee, sen molemmat korvat soivat.

”Hanna pyhitti Samuelin Herralle, ja Jumala ilmestyi Samuelille hänen lapsuudessaan ja nuoruudessaan. Meidän täytyy tehdä paljon enemmän työtä lastemme ja nuorten hyväksi, sillä Jumala ottaa heidät vastaan tehdäkseen suuria asioita nimessään totuuden opettamiseksi niille, jotka ovat vieraisissa maissa, niille, jotka ovat erehdyksen ja taikauskon pimeydessä. Jos hemmottelet lapsiasi ja tyydytät heidän itsekkäitä toiveitaan; jos rohkaiset heissä rakkautta pukeutumiseen ja kehität turhamaisuutta ja ylpeyttä, tuotat pettymyksen Jeesukselle, joka on maksanut äärettömän hinnan heidän lunastuksestaan. Hän haluaa, että lapset palvelevat Häntä jakamattomalla kiintymyksellä.” —Selected Messages, vol. 1, p. 319.

3. Kuinka laajalti Israelissa tiedettiin, että Samuel oli Herran nimittämä profeetta?

1. Sam. 3:20. Ja koko Israel Daanista Beersebaan asti tiesi, että Samuelille oli uskottu Herran profeetan tehtävä.

”Siitä lähtien kun Herra ensi kertaa ilmaisi itsensä Hannan pojalle, Samuelin kutsu profeetan tehtävään oli tullut tunnustetuksi kaikkialla Israelissa. Samuel oli osoittautunut uskolliseksi Herran sanansaattajaksi esittämällä kuuliaisesti jumalallisen varoituksen Eelin perheelle, niin tuskallinen ja koetteleva kuin tuo tehtävä oli ollutkin. »Ja Herra oli hänen kanssansa eikä antanut yhdenkään sanoistansa varista maahan. Ja koko Israel Daanista Beersebaan asti tiesi, että Samuelille oli uskottu Herran profeetan tehtävä.»” - Patriarkat ja profeetat, s. 577.

Palveli tuomarina

4. Mitä muuta virkaa Samuel hoiti koko elämänsä ajan? Miutä se merkitsi vuosi toisensa jälkeen?

1. Sam. 7:15-17. 15. Samuel oli tuomarina Israelissa koko elinaikansa. Ja hän teki joka vuosi kiertomatkoja Beeteliin, Gilgaliin ja Mispaan, ja hän jakoi Israelille oikeutta kaikissa näissä paikoissa. Sitten hän palasi jälleen Raamaan, sillä siellä oli

hänen kotinsa ja siellä hän jakoi oikeutta Israelille. Ja hän rakensi sinne alttarin Herralle.

”Samuel toimi Israelin tuomarina nuoruudesta lähtien. Hän oli ollut oikeamielinen ja puolueeton tuomari, uskollinen kaikessa työssään.” —Spiritual Gifts, vol. 4a, p. 65

”»Ja Samuel kuoli, ja koko Israel kokoontui pitämään hänen valittajaisiaan, ja he hautasivat hänet hänen kotipaikkaansa Raamaan.» Israelin kansa piti Samuelin kuolemaa korvaamattomana menetyksenä. Suuri ja hyvä profeetta ja etevä tuomari oli vaipunut hautaan, ja kansa suri häntä syvästi ja koko sydämestään. Nuoruudestaan asti Samuel oli vaeltanut Israelin keskuudessa ehyin sydämin, ja vaikka Saul olikin valittu kuninkaaksi, Samuelin vaikutus säilyi voimakkaampana kuin hänen juuri profeetan uskollisuuden, kuuliaisuuden ja pyhittyneisyyden vuoksi. Raamatun mukaan hän jakoi oikeutta Israelille koko ikänsä.” - Patriarkat ja profeetat, s. 651.

5. Kenet Samuel nimitti tuomariksi, kun hän tuli vanhemmaksi eikä pystynyt enää matkustamaan niin pitkiä matkoja? Kuinka uskollisia nämä nimitetyt tuomarit olivat?

1. Sam. 8:1-3. Kun Samuel oli käynyt vanhaksi, pani hän poikansa Israelin tuomareiksi. Hänen esikoisensa nimi oli Joel, ja hänen toisen poikansa nimi oli Abia; nämä olivat tuomareina Beersebassa. Mutta hänen poikansa eivät vaeltaneet hänen teitensä, vaan olivat väärän voiton pyytäjiä, ottivat lahjuksia ja vääristivät oikeutta.

”Nämä nuoret miehet olivat saaneet isältään uskollista opetusta sekä esimerkin että ohjeiden kautta. He eivät olleet tietämättömiä Eelille annetuista varoituksista ja Jumalan tuomioista, jotka kohtasivat häntä ja hänen perhettään. He näyttivät olevan miehiä, joilla oli vankka hyveellisyys ja rehellisyys, sekä myös älyllistä lupautta. Kanssa hyväksyi täysin, että Samuel jakoi poikiensa kanssa viran vastuut. Mutta näiden nuorten miesten luonteenpiirteet olivat vielä koeteltavina. Erotettuina isänsä vaikutuspiiristä nähtäisiin, olivatko he uskollisia niille periaatteille, joita hän oli heille opettanut. Lopputulos osoitti, että Samuel oli tuskallisesti pettynyt poikiinsa. Kuten monet tämän päivän nuoret miehet, jotka ovat saaneet hyvät kyvyt, he väärinkäyttivät Jumalan antamia lahjoja. Heille annettu kunnia teki heistä ylpeitä ja itsevarmoja. He eivät pitäneet tavoitteenaan Jumalan kunniaa eivätkä etsineet Häneltä vilpittömästi voimaa ja viisautta. Lankeamalla kiusaukseen heistä tuli ahneita, itsekkäitä ja epäoikeudenmukaisia. Jumalan sana sanoo, että 'hänen poikansa eivät vaeltaneet hänen teitensä, vaan olivat väärän voiton pyytäjiä, ottivat lahjuksia ja vääristivät oikeutta.'” —Signs of the Times, February 2, 1882.

Israel pyysi kuningasta

6. Monien vuosien jälkeen, jolloin tuomarit hallitsivat kansakuntaa, minkä pyynnön Israelin vanhimmat esittivät Samuelille? Mitä hän ajatteli tästä

ehdotuksesta?

1. Sam. 8:4-7. Niin kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat Samuelin tykö Raamaan ja sanoivat hänelle: "Katso, sinä olet käynyt vanhaksi, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Niin aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, jollainen kaikilla muillakin kansoilla on." Mutta Samuel pahastui siitä, että he sanoivat: "Anna meille kuningas jakamaan meille oikeutta." Ja Samuel rukoili Herraa. Niin Herra sanoi Samuelille: "Kuule kansan ääntä kaikessa, mitä he sinulle sanovat; sillä sinua he eivät ole pitäneet halpana, vaan minut he ovat pitäneet halpana olemaan heidän kuninkaanansa.

"Ihmisiin turvautuminen on ollut seurakunnan suuri heikkous. Ihmiset ovat häpäisseet Jumalaa, kun eivät ole arvostaneet Hänen riittävyytään, vaan ovat himoinneet ihmisten vaikutusvaltaa. Näin Israel heikkeni. Kansa halusi olla kuten muut maailman kansat, ja he pyysivät itselleen kuningasta. He halusivat tulla johdetuiksi ihmisten vallan kautta, jonka he voivat nähdä, sen sijaan että olisivat luottaneet jumalalliseen, näkymättömään voimaan, joka siihen asti oli heitä johtanut ja antanut heille voiton taistelussa. He tekivät oman valintansa, ja tuloksena oli Jerusalemin tuho ja kansan hajaantuminen." —Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 249, 250.

7. Vaikka monarkia ei ollut Jumalan mukaan ihanteellinen hallitusmuoto, kuinka Samuel hoiti tehtävän?

1. Sam. 9:15,16; Mutta päivää ennen Saulin tuloa oli Herra ilmoittanut ja sanonut Samuelille: "Huomenna tähän aikaan minä lähetän sinun tykösi miehen Benjaminin maasta. Voitele hänet minun kansani Israelin ruhtinaaksi. Hän on vapauttava minun kansani filistealaisten käsistä. Sillä minä olen katsonut kansani puoleen, sen huuto on tullut minun eteeni."

1. Sam. 10:1. Silloin Samuel otti öljyastian, vuodatti öljyä hänen päähänsä, suuteli häntä ja sanoi: "Katso, Herra on voidellut sinut perintöosansa ruhtinaaksi.

"Mutta kansa ei ottanut vastaan Samuelin neuvoja vaan jatkoi vaatien saada kuningas.... Tässä Jumala antoi kapinalliselle Israelille sen, mikä osoittautuisi heille raskaaksi kiroukseksi, koska he eivät suostuneet siihen, että Herra hallitsisi heitä. He ajattelivat, että olisi kunniakkaampaa muiden kansojen silmissä, jos voitaisiin sanoa: 'Heprealaisilla on kuningas.' Herra käski Samuelia voitelemaan Saulin Israelin kuninkaaksi. Hänen ulkonäkönsä oli jalo, sellainen, joka vastasi Israelin lasten ylpeyttä. Mutta Jumala antoi heille osoituksen tyytymättömyydestään. Se ei ollut vuodenaika, jolloin heitä tavallisesti kohtasivat rankkasateet ja ukkonen." —Spiritual Gifts, vol. 4A, pp. 67, 68.

Lisätutkisteluksi

"Näiden tuomareiden epäoikeudenmukaisuus herätti suurta tyytymättömyyttä, ja näin

saatiin aihetta vaatia muutosta, jota jo kauan oli salaa toivottu.... Kansan keskuudessa tapahtuneista väärinkäytöksistä ei ollut kerrottu mitään Samuelille. Jos hän olisi ollut selvillä poikiensa vääryyksistä, hän olisi heti erottanut heidät virastaan, mutta tätä eivät hallitsijaa pyytäneet halunneet. Samuel havaitsi, että tyytymättömyys ja ylpeys olivat heidän todellisia vaikuttimiaan ja että heidän tarkoituksenaan oli esittää hänelle todella harkittu ja päättäväinen vaatimuksensa.” - Patriarkat ja profeetat, s. 591,592.

”Samuelin elämä jo varhaislapsuudesta lähtien oli ollut hurskauden ja omistautumisen sävyttämää. Hänet oli nuorena annettu Elin huostaan, ja hänen luonteensa herttaisuus herätti vanhan papin lämpimän kiintymyksen. Hän oli ystävällinen, avulias, ahkera, kuuliainen ja kunnioittava.... Kuinka koskettavaa onkaan nähdä nuoren ja vanhan tukeutuvan toisiinsa, nuoren katsoessa vanhempaan neuvoja ja viisautta saadakseen, vanhan katsoessa nuoreen saadakseen apua ja myötätuntoa. Näin sen tulisi olla. Jumala haluaa, että nuoret omaksuvat sellaiset luonteenpiirteet, että he löytävät iloa vanhojen ystävydestä, ja että he voisivat olla kiintyneinä rakkauden sitein niihin, jotka ovat lähestymässä haudan rajaa.” — Conflict and Courage, p. 144

***

Lähetyskertomus Hondurasin kentältä

Erikoissapattikolehti kohteen hyväksi kerätään sapattina 5. heinäkuuta 2025

Hondurasin uskovat tervehtivät sydämellisesti koko Jumalan seurakuntaa ympäri maailman veljellisellä halauksella! ”Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusikin menestyy.” 3. Joh. 1:2.

Honduras, joka sijaitsee Keski-Amerikan sydämessä, ja jonka pääkaupunki on Tegucigalpa, itsenäistyi Espanjasta 15. syyskuuta 1821. Sen virallinen kieli on espanja ja valuutta Lempira. Maan pinta-ala on 112 492 neliökilometriä ja väkiluku 9,5 miljoonaa. Hondurasin rajat ulottuvat sekä Atlantin että Tyynenmeren rannikolle. Honduras on tunnettu siitä, että se on alueen vuoristoisin maa, ja siellä on runsaasti luonnonvaroja, kasveja ja eläimiä. Sen rajanaapureina ovat Guatemala, El Salvador ja Nicaragua. Vuonna 2020 tehdyssä kyselyssä 49 prosenttia väestöstä ilmoitti olevansa katolisia, 40 prosenttia protestantteja, 8 prosenttia sellaisia, jotka eivät tunnustaneet mitään uskontoa, ja 3 prosenttia muiden uskontojen edustajia.

Kansainvälisen lähetysseurakunnan sanoma saavutti Hondurasin 1960-luvulla, ja se vakiintui pääkaupunkiin tegucigalpaan. Vanhimmat Raul Escobar (Chile) ja Nautilio Bolano (Costa Rica) tekivät hienoa kolportointityötä. Vähän sen jälkeen vanhin Carlos Kozel (Saksa) kävi maassa pakonferenssin edustajana mukanaan veli Pedro Pieto (Meksiko). Jälkimmäinen vieraili San Josen siirtokunnassa Cholutecan hallintoalueella vanhimman Raul Escobarin kanssa vähän myöhemmin, ja sieltä he

löysivät monia adventtiuskovia. Veli Santos Felix Barahona otti ensimmäisenä vastaan uskonpuhdistussanomien ja jakoi sen tyttärensä Juanita Barahonan kanssa, joka avioitui myöhemmin veli Roberto Lopezin kanssa. Tämä pariskunta toimi lähetystyöntekijöinä, ja he matkustivat maan muihin osiin.

Hondurasin seurakunta on asianmukaisesti perustettu ja järjestäytynyt. Se vastaa kaikkia pääkonferenssin vaatimuksia, ja se on rekisteröity maan lakien ja Hondurasin tasavallan perustuslain mukaisesti.

Hondurasin kentällä on tällä hetkellä 3 työssä olevaa saarnaajaa, 1 eläköitynyt saarnaaja, 18 työssä olevaa raamattutyöntekijää, 6 vihittyä vanhinta ja 2 kolportööriä. Se on jaettu kuuteen piiriin, joilla on kullakin oma johtajansa, ja sen 360 jäsentä on hajaantunut ympäri maata. Evankelioimistyötä tehdään kahdessa terveyskeskuksessa ja yhdessä koulussa, jossa on kolme koulutusastetta. Julkisia kampanjoita järjestetään eri paikoissa yhteistyössä lääkintäryhmien kanssa, ja lähetystyötä tehdään ovelta ovelle jakamalla runsaasti pieniä esitteitä, jotka on otettu Profetian hengestä.

Kuten Latinalaisen Amerikan divisioonassa sekä pääkonferenssissa jo tiedetään, Honduras on kenttä, jolta puuttuu asianmukainen päämajarakennus. Sillä on vain huonosti varustettu toimisto, jota presidentti, sihteeri ja rahastonhoitaja käyttävät. Kokoushuonetta tai toimistotiloja ei ole, joten kun johtajat vierailevat luonamme, ei ole tiloja, joissa heitä voitaisiin majoittaa. Lisäksi Hondurasin hallituksen määräykset edellyttävät, että kentällä on rakennus, joka täyttää voittoon tavoittelemattoman kristillisen järjestön tarpeet.

Siksi teemme vetoituksen ja rukoilemme, että Jumala koskettaisi veljämme, sisartemme ja ystäviemme anteliaita sydämiä ympäri maailmaa, jotka lukevat tätä lähetyskertomusta, jotta he antaisivat tukea, rukoilisivat ja antaisivat runsaita lahjoituksia, tietäen, että Jumala palkitsee iloisen antajan. Toiveemme on rakentaa päämajarakennus, jossa on asianmukaiset toimistot, jotta voimme työskennellä Jumalan kunniaksi ja kirikkaudeksi.

Siunatkoon Hän runsaasti teidän lahjoituksenne.

Pastori Inocencio Guardado Mejia
Hondurasin kentän presidentti

Tässä vaiheessa Israelin kansaa johtivat Jumalan kutsumat johtajat, jotka Hänen voimansa kautta toivat vapautuksen Hänen kansalleen. Tapahtumat eivät vaikuttaneet yhtä ihmeellisiltä kuin ne, jotka tapahtuivat exoduksen aikana, mutta silti tämä oli ajanjakso, jolloin Jumalan käsi näkyi toistuvasti hämmästyttävissä tapahtumissa. Deboran ja Barakin tarina, Gideonin voitto vain 300 miehen avulla, Simsonin kokemus, jossa hän sai yliluonnollista voimaa vapauttaakseen Israelin, sekä muut ihmeet tapahtuivat tämän ajan kuluessa.

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetysseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.sda1844.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org

*****